

Bruxelles, 30 noiembrie 2015
(OR. en)

14536/15

Dosar interinstituțional:
2015/0225 (COD)

EF 209
ECOFIN 918
SURE 38
CODEC 1584

NOTĂ

Sursă:	Președinția/Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții - <i>Compromisul Președinției</i>

În cele ce urmează, se pune la dispoziția delegațiilor cel de al treilea compromis al Președinției referitor la propunerea menționată în subiect.

Comparativ cu cea de a doua propunere de compromis (ST 14496/15), textul nou este marcat cu **caractere aldine subliniate**, iar textul eliminat cu simbolul „[...]”.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Securitizările sunt o componentă importantă a unor piețe financiare funcționale, în măsura în care contribuie la diversificarea surselor de care dispun instituțiile pentru finanțare și pentru diversificarea riscurilor, precum și la eliberarea capitalului reglementat care poate fi apoi realocat pentru a sprijini acordarea de noi credite. În plus, securitizările oferă instituțiilor și altor participanți de pe piață oportunități suplimentare de investiții, permițând, astfel, diversificarea portofoliilor și facilitarea fluxului de finanțare pentru întreprinderi și persoane fizice, atât în statele membre, cât și la nivel transfrontalier, în întreaga Uniune. Aceste beneficii ar trebui, totuși, să fie analizate în raport cu costurile lor potențiale. Astfel cum s-a văzut în prima etapă a crizei financiare care a început în vara anului 2007, practicile neviabile de pe piețele securitizărilor au avut drept efect prejudicierea gravă a integrității sistemului financiar, în principal ca urmare a efectului de levier excesiv, a structurilor complexe și opace care au făcut ca procesul de stabilire a prețurilor să fie problematic, a dependenței mecanice de ratingurile externe sau a divergențelor dintre interesele investitorilor și cele ale inițiatorilor („riscurile de agenție”).

¹ JO C 68, 6.3.2012, p. 39.

- (2) În ultimii ani, volumul de securitizări emise în Uniune s-a menținut sub nivelul maxim înregistrat înainte de criză din mai multe motive, printre acestea numărându-se conotațiile negative asociate în general acestui tip de tranzacții. Redresarea piețelor securitizărilor ar trebui să se bazeze pe practici de piață sănătoase și prudente pentru a preveni reapariția circumstanțelor care au declanșat criza financiară. În acest scop, [Regulamentul privind securitizarea] stabilește elementele esențiale ale unui cadru global de securitizare, cu criterii ad-hoc pentru identificarea securitizărilor simple, transparente și standardizate („STS”) și un sistem de supraveghere pentru a monitoriza aplicarea corectă a acestor criterii de către inițiatori, sponsori, emitenți și investitori instituționali. În plus, [Regulamentul privind securitizarea] prevede un set de cerințe comune privind reținerea riscului, obligația de diligență și publicarea informațiilor pentru toate sectoarele serviciilor financiare.
- (3) În conformitate cu obiectivele prevăzute de [Regulamentul privind securitizarea], cerințele de capital reglementat prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru instituțiile care inițiază, sponsorizează sau investesc în securitizări ar trebui modificate pentru a reflecta în mod adecvat caracteristicile specifice ale securitizărilor STS și pentru a remedia deficiențele cadrului reglementar evidențiate de criza financiară, și anume dependența mecanică de ratingurile externe, aplicarea unor ponderi de risc extrem de scăzute pentru tranșele din securitizare care beneficiază de rating superior și, în schimb, aplicarea unor ponderi de risc extrem de ridicate pentru tranșele cu rating scăzut, precum și o insuficientă sensibilitate la risc. La 11 decembrie 2014, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară („BCBS”) a publicat un document intitulat „Revizuirea cadrului de securitizare” (denumit în continuare „cadrul Basel revizuit”), în care recomandă aducerea unor modificări cerințelor de capital reglementat aplicabile securitizărilor în vederea remedierii acestor deficiențe. Modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013 ar trebui să țină seama de dispozițiile cadrului Basel revizuit.

- (4) Conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013, toate instituțiile ar trebui să utilizeze aceleași metode de calcul pentru a stabili cerințele de capital pentru pozițiile dintr-o securitizare. În primă instanță și pentru a elimina orice formă de dependență mecanică de ratingurile externe, o instituție ar trebui să utilizeze propriul calcul al cerințelor de capital reglementat atunci când instituția are aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating („abordarea IRB”) pentru expunerile de același tip ca și expunerile-suport ale securitizării și este în măsură să calculeze cerințele de capital reglementat în raport cu expunerile-suport ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate („ K_{IRB} ”), fiind în fiecare caz supuse anumitor date de intrare predefinite utilizate în cadrul unei formule furnizate de autoritatea de supraveghere („SEC-IRBA”). Prin urmare, abordarea securitizării bazată pe modele externe de rating („SEC-ERBA”) ar trebui utilizată de instituțiile care nu pot utiliza SEC-IRBA în raport cu pozițiile lor într-o securitizare dată. Conform SEC-ERBA, cerințele de capital ar trebui alocate tranșelor de securitizare pe baza ratingului lor extern. Atunci când primele două abordări nu sunt disponibile sau atunci când utilizarea abordării SEC-ERBA ar antrena cerințe de capital reglementat disproporționate în raport cu riscul de credit încorporat în expunerile-suport, instituțiile ar putea fi în măsură să aplice abordarea standardizată în materie de securitizări („SEC-SA”) care ar trebui să se bazeze pe o formulă furnizată de autoritatea de supraveghere, utilizând ca date de intrare cerințele de capital care ar fi calculate potrivit abordării standardizate a riscului de credit („abordarea standardizată”) pentru expunerile-suport dacă acestea nu ar fi fost securitizate („ K_{SA} ”).

- (5) Riscul de agenție și riscul de model sunt mai frecvente în cazul securitizărilor decât în cazul altor active financiare și generează un anumit grad de incertitudine în ceea ce privește calcularea cerințelor de capital pentru securitizări, chiar și după ce au fost luați în considerare toți factorii de risc relevanți. Pentru a reflecta aceste riscuri în mod adecvat, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui modificat astfel încât să prevadă o pondere de risc minimă de 15 % pentru toate pozițiile din securitizare. Resecuritizările se caracterizează însă printr-un grad mai ridicat de complexitate și de risc și, în consecință, pozițiile din resecuritizări ar trebui să fie supuse unui calcul al capitalului reglementat mai prudent, precum și unui prag de ponderare a riscului de 100 %.
- (6) Instituțiile nu ar trebui să fie obligate să aplice unei poziții de rang superior o pondere de risc mai mare decât cea pe care ar aplica-o dacă ar deține direct expunerile-suport, reflectând astfel beneficiile pe care îmbunătățirea calității creditului le aduce pozițiilor de rang superior de la tranșele de rang inferior în structura securitizării. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui, prin urmare, să prevadă o abordare de tip look-through, conform căreia unei poziții din securitizare de rang superior ar trebui să i se atribuie o pondere maximă de risc egală cu ponderea medie de risc, în funcție de expuneri, aplicabilă expunerilor-suport, iar o astfel de abordare ar trebui să fie disponibilă indiferent dacă poziția relevantă beneficiază sau nu de rating și indiferent de abordarea folosită pentru portofoliul-suport (abordarea standardizată sau abordarea IRB), sub rezerva respectării anumitor condiții.
- (7) Actualul cadru de reglementare permite instituțiilor care pot calcula cerințele de capital pentru expunerile-suport în conformitate cu abordarea IRB ca și cum expunerile respective nu ar fi fost securitizate (K_{IRB}) să aplice un plafon global cuantumurilor maxime ponderate la risc ale expunerilor. În măsura în care procesul de securitizare reduce riscul asociat expunerilor-suport, acest plafon ar trebui să fie disponibil pentru toate instituțiile inițatoare și sponsor, indiferent de abordarea pe care o utilizează pentru calcularea cerințelor de capital reglementat necesar pentru pozițiile din securitizare.

- (8) Astfel cum a subliniat Autoritatea Bancară Europeană („ABE”) în raportul său privind securitizările eligibile din iulie 2015², din dovezile empirice existente privind cazurile de nerambursare și pierderi rezultă că securitizările STS au avut performanțe mai bune decât alte securitizări în timpul crizei financiare, ceea ce arată că utilizarea unor structuri simple și transparente și a unor practici de execuție solide în cazul securitizărilor STS conduce la scăderea riscurilor de credit, operaționale și de agenție. Prin urmare, este necesar să se modifice Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a prevedea o calibrare în mod adecvat sensibilă la riscuri în cazul securitizărilor STS, conformă cu recomandările emise de ABE în raportul său, aceasta presupunând, în special, un prag de ponderare a riscului de 10 % pentru pozițiile de rang superior.
- (9) Conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013, definiția securitizărilor STS în sensul cerinței de capital reglementat ar trebui să fie limitată la securitizările în cadrul cărora proprietatea asupra expunerilor-suport este transferată unei entități special constituite în scopul securitizării (SSPE) („securitizări tradiționale”). Cu toate acestea, instituțiile care rețin poziții de rang superior în cadrul securitizărilor sintetice garantate printr-un portofoliu-suport de împrumuturi acordate întreprinderilor mici și mijlocii („IMM”) ar trebui să fie autorizate să aplice acestor poziții cerințele de capital mai reduse disponibile pentru securitizările STS în cazul în care astfel de tranzacții sunt considerate ca fiind de înaltă calitate în conformitate cu anumite criterii stricte. În special, în cazul în care acest subset de securitizări sintetice beneficiază de garanții sau de contragaranții din partea administrației centrale sau a băncii centrale a unui stat membru ori a unei entități [...] **promotionale** [...], tratamentul preferențial în materie de capital reglementat pentru securitizările STS care ar fi acordat acestora în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 nu aduce atingere respectării normelor în materie de ajutoare de stat.

²

A se vedea

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

- (10) Celorlalte cerințe de capital reglementat pentru securitizări din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să li se aducă numai modificări de substanță, în măsura în care acestea sunt necesare pentru a reflecta noua ierarhie a abordărilor și dispozițiile speciale privind securitizările STS. În special, dispozițiile legate de recunoașterea unui nivel semnificativ de transfer al riscului și cerințele privind evaluările externe ale creditului ar trebui să continue să se aplice în condiții fundamental identice cu ceea ce se întâmplă în prezent. Cu toate acestea, partea a cincea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie eliminată în întregime, cu excepția cerinței de a deține ponderi de risc suplimentare, care ar trebui impuse instituțiilor care s-a constatat că au încălcat dispozițiile din capitolul 2 din regulament [Regulamentul privind securitizarea].
- (11) *eliminat*
- (12) Este necesar ca modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013 prevăzute în prezentul regulament să se aplice securitizărilor emise la sau după data intrării în vigoare a prezentului regulament și securitizărilor în sold la data respectivă. Însă, din motive de securitate juridică și pentru a diminua cât mai mult costurile aferente tranziției, instituțiile ar trebui să aibă posibilitatea de a păstra drepturile obținute pentru toate pozițiile din securitizare în sold pe care le dețin la acea dată pentru o perioadă care se încheie la 31 decembrie 2019. În cazul în care o instituție se prevalează de această opțiune, securitizările în sold ar trebui să facă în continuare obiectul dispozițiilor aplicabile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în versiunea în vigoare înainte de data aplicării prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctele 13 și 14 se înlocuiesc cu următorul text:

„13. «inițiator» înseamnă inițiator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din [Regulamentul privind securitizarea];

14. «sponsor» înseamnă sponsor astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din [Regulamentul privind securitizarea];”

(b) punctele 61 și 63 se înlocuiesc cu următorul text:

„61. «securitizare» înseamnă securitizare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din [Regulamentul privind securitizarea];

63. «resecuritizare» înseamnă resecuritizare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 4 din [Regulamentul privind securitizarea];”

(c) punctele 66 și 67 se înlocuiesc cu următorul text:

„66. «entitate special constituită în scopul securitizării» sau «SSPE» înseamnă o entitate special constituită în scopul securitizării sau o SSPE astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din [Regulamentul privind securitizarea];

67. «tranșă» înseamnă o tranșă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 6 din [Regulamentul privind securitizarea];”

2. La articolul 36 alineatul (1) litera (k), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) poziții din securitizare, în conformitate cu articolul 244 alineatul (1) litera (b), cu articolul 245 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 253;”

3. Articolul 109 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 109

Tratamentul pozițiilor din securitizare

Instituțiile calculează quantumul ponderat la risc al expunerii pentru o poziție pe care o dețin într-o securitizare, în conformitate cu capitolul 5.”

3a. La articolul 134, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care o instituție oferă protecția creditului pentru o serie de expuneri în condiții potrivit cărora al n-lea caz de nerambursare corespunzător expunerilor declanșează plata, iar acest eveniment de credit conduce la lichidarea contractului, ponderile de risc pentru expunerile incluse în coș, mai puțin un număr de n-1 expuneri, sunt agregate până la un nivel maxim de 1 250 % și multiplicare cu valoarea nominală a protecției furnizate de instrumentul derivat de credit pentru a obține valoarea ponderată la risc a activului. Cele n-1 expuneri excluse din agregare sunt determinate astfel încât să includă fiecare dintre acele expuneri care generează o valoare ponderată la risc a expunerii inferioară valorii ponderate la risc a oricărei expuneri incluse în agregare.”

4. La articolul 153, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În cazul creanțelor achiziționate asupra societăților, discounturile de cumpărare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile parțiale care asigură protecția creditului pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, al pierderilor din diminuarea valorii creanței sau al pierderilor provenite din ambele situații pot fi considerate de cumpărătorul creanțelor drept o protecție a creditului pentru prima pierdere, în conformitate cu capitolul 5. Vânzătorul creanțelor consideră discountul de cumpărare rambursabil drept o expunere față de tranșa care suportă prima pierdere, în conformitate cu capitolul 5 secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3. Furnizorul de garanții reale sau garanții parțiale care asigură protecția creditului pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, al pierderilor din diminuarea valorii creanței sau al pierderilor provenite din ambele situații consideră respectivele garanții drept o expunere față de tranșa care suportă prima pierdere, în conformitate cu capitolul 5.”

5. La articolul 154, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul creanțelor achiziționate de tip retail, discounturile de cumpărare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile parțiale care asigură protecția creditului pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, al pierderilor din diminuarea valorii creanței sau al pierderilor provenite din ambele situații pot fi considerate de cumpărătorul creanțelor drept o protecție a creditului pentru prima pierdere, în conformitate cu capitolul 5. Furnizorul de garanții reale sau garanții parțiale care asigură protecția creditului pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, al pierderilor din diminuarea valorii creanței sau al pierderilor provenite din ambele situații consideră respectivele garanții drept o expunere față de tranșa care suportă prima pierdere, în conformitate cu capitolul 5 secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3.”

6. La articolul 197 alineatul (1), litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) pozițiile din securitizare care nu sunt poziții din resecuritizare și cărora li se aplică o pondere de risc de 100 % sau mai mică în conformitate cu articolele 261-264;”

7. În partea a treia titlul II, capitolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 5

SECȚIUNEA 1

DEFINIȚII ȘI CRITERII PENTRU SECURITIZĂRILE STS

Articolul 242

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. «opțiune de solicitare a stingerii securitizării» reprezintă o opțiune contractuală care permite inițiatorului, atunci când cuantumul expunerilor-suport rămase de rambursat ajunge la sau scade sub un anumit nivel prestabilit, să răscumpere pozițiile din securitizare înainte de rambursarea tuturor expunerilor securitizate, fie prin răscumpărarea expunerilor-suport rămase în portofoliu în cazul securitizărilor tradiționale, fie prin rezilierea protecției creditului în cazul securitizărilor sintetice;
2. «componentă de dobândă care îmbunătățește calitatea creditului» înseamnă un activ bilanțier care reprezintă o evaluare a fluxurilor de numerar legate de venitul viitor din expuneri (future margin income) și reprezintă o tranșă subordonată în cadrul securitizării;
3. «facilitate de lichiditate» înseamnă o facilitate de lichiditate astfel cum este definită la articolul 2 punctul 14 din [Regulamentul privind securitizarea];
4. «poziție care nu beneficiază de rating» înseamnă o poziție din securitizare care nu beneficiază de o evaluare a creditului eligibilă efectuată de o ECAI, definită în secțiunea 4;
5. «poziție care beneficiază de rating» reprezintă o poziție din securitizare care beneficiază de o evaluare a creditului eligibilă efectuată de o ECAI, definită în secțiunea 4;
6. «poziție din securitizare de rang superior» înseamnă o poziție susținută sau garantată cu un drept de prim rang asupra ansamblului expunerilor-suport, fără a se lua în considerare, în acest scop, sumele datorate în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele sau alte plăți similare;

7. «portofoliu IRB» înseamnă un portofoliu de expuneri-suport pentru care instituția are aprobarea de a utiliza abordarea IRB și este în măsură să calculeze quantumurile ponderate la risc ale expunerilor, în conformitate cu capitolul 3, pentru toate aceste expuneri;
8. *eliminat*
9. «portofoliu mixt» înseamnă un portofoliu de expuneri-suport pentru care instituția are aprobarea de a utiliza abordarea IRB și este în măsură să calculeze quantumurile ponderate la risc ale expunerilor, în conformitate cu capitolul 3, pentru unele, dar nu pentru toate aceste expuneri;
10. *eliminat*
11. «supragarantare» înseamnă orice formă de îmbunătățire a calității creditului prin care se conferă expunerilor-suport o valoare mai mare decât valoarea pozițiilor din securitizare;
12. «securitizare STS» înseamnă o securitizare astfel cum este definită la articolul 6 din [Regulamentul privind securitizarea];
13. «program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active» sau «program ABCP» înseamnă un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active (ABCP), astfel cum este definit la articolul 2 punctul 7 din [Regulamentul privind securitizarea];
14. «securitizare tradițională» înseamnă o securitizare tradițională astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din [Regulamentul privind securitizarea];
15. «securitizare sintetică» înseamnă o securitizare sintetică astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din [Regulamentul privind securitizarea];
16. «expunere reînnoibilă» înseamnă o expunere reînnoibilă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din [Regulamentul privind securitizarea];

17. «clauză de amortizare anticipată» înseamnă o clauză de amortizare anticipată astfel cum este definită la articolul 2 punctul 17 din [Regulamentul privind securitizarea];
18. «tranșă care suportă prima pierdere» înseamnă tranșa care suportă prima pierdere astfel cum este definită la articolul 2 punctul 18 din [Regulamentul privind securitizarea];
19. «administrator de credite» înseamnă administrator de credite astfel cum este definit la articolul 142 alineatul (1) punctul 8;
20. «poziție din securitizare» înseamnă o expunere față de o securitizare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 19 din [Regulamentul privind securitizarea];
21. «poziție din resecuritizare» înseamnă o expunere față de o resecuritizare;
22. «tranzacție cu titluri pe termen scurt garantate cu active» sau «tranzacție ABCP» înseamnă o tranzacție cu titluri pe termen scurt garantate cu active (ABCP), sau o tranzacție ABCP, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 8 din [Regulamentul privind securitizarea];
23. «entitate promoțională» înseamnă orice întreprindere sau entitate instituită de administrația centrală sau regională a unui stat membru, care acordă credite promoționale sau acordă garanții promoționale [...], al cărei scop principal nu este de a face profit **sau de a maximiza cota de piață**, ci de a promova obiectivele de politică publică ale administrației respective, cu condiția ca aceasta din urmă să aibă obligația de a proteja baza economică a întreprinderii sau a entității și de a menține viabilitatea acesteia pe durata existenței sale ori ca cel puțin 90 % din **capitalul inițial sau** finanțarea inițială a acesteia sau din creditul promoțional pe care îl acordă să fie garantat în mod direct sau indirect de respectiva administrație centrală sau regională a statului membru.

În ceea ce privește punctul 6, două sau mai multe poziții din securitizare cu scadențe diferite se califică drept poziții din securitizare de rang superior atunci când sunt susținute sau garantate cu un drept de prim rang asupra ansamblului expunerilor-suport, fără a se lua în considerare, în acest scop, sumele datorate în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele sau alte plăți similare, precum și atunci când își alocă pierderile în mod proporțional.

Articolul 243
Criterii pentru securitizările STS

- (1) Pozițiile din cadrul unui program ABCP care se califică drept poziții într-o securitizare STS îndeplinesc următoarele cerințe suplimentare pentru a fi eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolele 260, 262 și 264:
- (a) pentru toate tranzacțiile din cadrul programului ABCP, expunerile-suport, în momentul adăugării la programul ABCP, ar îndeplini, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial, condițiile pentru a li se atribui, în temeiul abordării standardizate și ținând cont de eventualele diminuări eligibile ale riscului de credit, o pondere de risc egală sau mai mică decât 75 % pe o bază individuală în cazul în care expunerea este o expunere de tip retail sau o pondere de 100 % pentru orice altă expunere;
 - (aa) prin derogare de la litera (a), în cazul în care instituția aplică dispoziția prevăzută la articolul 248 alineatul (3) sau i s-a acordat aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe evaluări interne în conformitate cu articolul 265, ponderea de risc pe care instituția respectivă ar atribui-o unei facilități de lichiditate, care să acopere în întregime ABCP emise în cadrul programului, este mai mică sau egală cu 100 %;

- (b) valoarea expunerii agregate a tuturor expunerilor față de un singur debitor la nivel de program ABCP nu depășește 1 % din valoarea agregată a tuturor expunerilor din cadrul programului ABCP la momentul adăugării acestora la programul ABCP. În scopul acestui calcul, împrumuturile sau contractele de leasing acordate unui grup de clienți aflați în legătură, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 39, potrivit informațiilor deținute de sponsor sunt considerate expuneri față de un singur debitor.

În cazul creanțelor comerciale, primul paragraf nu se aplică în cazul în care riscul de credit al acestor creanțe comerciale este acoperit integral de o protecție a creditului eligibilă în conformitate cu capitolul 4, cu condiția ca, în acest caz, furnizorul de protecție să fie o instituție, o societate de asigurare sau o societate de reasigurare. În sensul prezentului paragraf, numai partea de creanțe comerciale rămase după luarea în considerare a efectului oricărui discount de cumpărare și al oricărei supragarantări este folosită pentru a stabili dacă acestea sunt acoperite integral și dacă se atinge limita de concentrare.

- (2) Pozițiile dintr-o securitizare, alta decât un program ABCP, care se califică drept poziții într-o securitizare STS îndeplinesc următoarele cerințe suplimentare pentru a fi eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolele 260, 262 și 264:
- (a) expunerile-suport sunt inițiate în baza unor criterii sănătoase și prudente de acordare a creditelor, ținând seama de criteriile prevăzute la articolul 79 din Directiva 2013/36/UE;
- (b) la momentul includerii în operațiunea de securitizare, valoarea agregată a tuturor expunerilor față de un singur debitor din portofoliu nu depășește 1 % din totalul valorilor agregate ale expunerilor rămase de rambursat din portofoliul de expuneri-suport. În scopul acestui calcul, împrumuturile sau contractele de leasing acordate unui grup de clienți aflați în legătură, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 39 sunt considerate expuneri față de un singur debitor;

- (c) la momentul includerii acestora în securitizare, expunerile-suport ar îndeplini condițiile pentru a li se atribui, în temeiul abordării standardizate și ținând cont de eventuala diminuare eligibilă a riscului de credit, o pondere de risc egală sau mai mică decât:
- (i) 40 % pe baza mediei ponderate a valorii expunerilor pentru portofoliu în cazul în care expunerile sunt împrumuturi garantate cu ipotecă asupra bunurilor imobile locative sau împrumuturi locative garantate integral, astfel cum se menționează la articolul 129 alineatul (1) litera (e);
 - (ii) 50 % pe baza unei expuneri individuale în cazul în care expunerea este un împrumut garantat cu ipotecă comerciale;
 - (iii) 75 % pe baza unei expuneri individuale în cazul în care expunerea este o expunere de tip retail;
 - (iv) pentru orice alte expuneri, 100 % pentru o expunere individuală;
- (d) în cazul în care se aplică litera (c) punctele (i) și (ii), împrumuturile garantate prin titluri de garanție de rang inferior asupra unui activ dat nu sunt incluse în securitizare decât dacă toate împrumuturile garantate prin titluri de garanție de rang superior asupra activului în cauză sunt, de asemenea, incluse în securitizare;
- (e) în cazul în care se aplică litera (c) punctul (i), niciun împrumut din portofoliul de expuneri-suport nu are un raport între împrumut și valoarea bunurilor gajate mai mare de 100 % în momentul includerii în securitizare, măsurat în conformitate cu articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (i) și cu articolul 229 alineatul (1).

Ponderile de risc menționate la litera (c) se calculează înainte de aplicarea unor ponderi de risc mai mari sau a unor criterii mai stricte în conformitate cu articolul 124 alineatul (2).

SECȚIUNEA 2

RECUNOAȘTEREA TRANSFERULUI UNUI NIVEL SEMNIFICATIV AL RISCULUI

Articolul 244 *Securitizarea tradițională*

- (1) Instituția inițitoare a unei securitizări tradiționale poate exclude expunerile-suport de la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:
- (a) o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport a fost transferată către părți terțe;
 - (b) instituția inițitoare aplică o pondere de risc de 1 250 % tuturor pozițiilor din securitizare pe care le deține în securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).
- (2) Se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în oricare din următoarele cazuri:
- (a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția inițitoare în securitizare nu depășesc 50 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;
 - (b) instituția inițitoare nu deține mai mult de 20 % din valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere din securitizare, sub rezerva următoarelor condiții:
 - (i) inițiatorul poate demonstra că valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere depășește cu o marjă considerabilă o estimare rezonabilă a pierderii așteptate din expunerile-suport;
 - (ii) nu există poziții-mezanin din securitizare.

În cazul în care eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care ar fi obținută de instituția inițiatoare prin securitizarea de la litera (a) sau (b) nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către părți terțe, autoritățile competente pot decide, de la caz la caz, că nu se poate considera că a fost transferat către părți terțe un nivel semnificativ al riscului de credit.

În sensul prezentului alineat, o poziție într-o securitizare este considerată poziție-mezanin din securitizare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- (a) acestei poziții i se aplică o pondere de risc mai mică de 1 250 %, în conformitate cu prezenta secțiune sau, în absența unei poziții cu această pondere de risc, are un rang superior tranșei care suportă prima pierdere și
 - (b) acestei poziții i se aplică o pondere de risc mai mare de 25 % în conformitate cu SEC-IRBA, SEC-ERBA sau SEC-SA, după caz, și este subordonată poziției din securitizare de rang superior.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot permite instituțiilor inițiatoare să recunoască transferul unui nivel semnificativ al riscului de credit pentru o securitizare dacă instituția inițiatoare poate demonstra, în fiecare caz în parte, că reducerea cerințelor de fonduri proprii pe care inițiatorul o obține prin securitizare este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către părți terțe. Permisiunea se poate acorda numai dacă instituția îndeplinește cumulativ următoarele condiții:
- (a) instituția dispune de politici și de metodologii interne adecvate de gestionare a riscurilor pentru a evalua transferul riscului de credit;
 - (b) instituția a recunoscut, de asemenea, transferul riscului de credit către părți terțe în fiecare caz, în vederea gestionării interne a riscului de către instituție și a alocării capitalului intern al acesteia.

- (4) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1)–(3), trebuie îndeplinite următoarele condiții:
- (a) documentația referitoare la tranzacție reflectă substanța economică a securitizării;
 - (b) pozițiile din securitizare nu reprezintă obligații de plată ale instituției inițitoare;
 - (c) expunerile-suport sunt inaccesibile pentru instituția inițitoare și creditorii săi într-un mod care respectă cerința prevăzută la articolul 8 alineatul (1) din [Regulamentul privind securitizarea];
 - (d) instituția inițitoare nu păstrează controlul asupra expunerilor-suport. Se consideră că se păstrează controlul asupra expunerilor-suport dacă instituția inițitoare are dreptul de a răscumpăra de la destinatarul transferului expunerile transferate anterior pentru a realiza profiturile aferente acestora sau dacă are obligația de a-și asuma în alt fel riscul transferat. Păstrarea de către instituția inițitoare a drepturilor sau a obligațiilor de administrare a expunerilor-suport nu constituie în sine control asupra expunerilor;
 - (e) documentația referitoare la securitizare nu conține clauze sau condiții care:
 - (i) impun instituției inițitoare obligația de a modifica expunerile-suport pentru a îmbunătăți calitatea medie a portofoliului;
 - (ii) majorează profitul care trebuie plătit deținătorilor de poziții sau îmbunătățește în alt fel pozițiile din securitizare ca reacție la o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport;

- (f) dacă este cazul, documentația privind tranzacția specifică faptul că inițiatorul sau sponsorul nu poate decât să achiziționeze sau să răscumpere poziții din securitizare sau să răscumpere, să restructureze sau să substituie expunerile-suport dincolo de obligațiile contractuale în cazul în care astfel de aranjamente se desfășoară cu respectarea condițiilor predominante de pe piață, iar părțile la acestea acționează în interes propriu ca părți libere și independente (în condiții de concurență deplină);
 - (g) în cazul în care există o opțiune de solicitare a stingerii securitizării, opțiunea respectivă trebuie să îndeplinească, de asemenea, următoarele condiții:
 - (i) opțiunea poate fi exercitată la discreția instituției inițiatoare;
 - (ii) opțiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10 % din valoarea inițială a expunerilor-suport rămâne nerambursată;
 - (iii) opțiunea nu este structurată astfel încât să evite imputarea pierderilor asupra pozițiilor de îmbunătățire a calității creditului sau asupra altor poziții deținute de investitori și nici nu este structurată într-un alt mod care să asigure o îmbunătățire a calității creditului;
 - (h) instituția inițiatoare a primit avizul unui consilier juridic calificat, care confirmă faptul că securitizarea respectă condițiile prevăzute la litera (c) de la prezentul alineat.
- (5) Autoritățile competente informează ABE cu privire la cazurile în care au hotărât că eventuala reducere a cunantunurilor ponderate la risc ale expunerii nu era justificată de un transfer proporțional al riscului de credit către terți, în conformitate cu alineatul (2), precum și cazurile în care instituțiile au ales să aplice dispozițiile alineatului (3).

- (6) ABE monitorizează diversele practici în materie de supraveghere referitoare la recunoașterea unui transfer semnificativ de risc în securitizările tradiționale, în conformitate cu prezentul articol, și informează Comisia cu privire la constatările sale până la 31 decembrie 2017. Comisia, după ce a ținut seama de raportul ABE dacă este cazul, poate adopta un act delegat prin care să aducă precizări suplimentare cu privire la următoarele aspecte:
- (a) condițiile în care are loc transferul unui risc de credit semnificativ către părți terțe, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);
 - (b) interpretarea noțiunii de «transfer proporțional al riscului de credit către părți terțe» în vederea evaluării de către autoritățile competente, prevăzută la alineatele (2) și (3) penultimul paragraf;
 - (c) cerințele pentru evaluarea de către autoritățile competente a tranzacțiilor de securitizare pentru care inițiatorul solicită recunoașterea transferului unui risc de credit semnificativ către părți terțe, în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

Articolul 245

Securitizarea sintetică

- (1) Instituția inițiatoare a unei securitizări sintetice poate calcula quantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, quantumurile pierderilor așteptate aferente expunerilor-suport în conformitate cu articolele 251 și 252, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:
- (a) se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat către părți terțe prin intermediul unei protecții finanțate sau nefinanțate a creditului;
 - (b) instituția inițiatoare aplică o pondere de risc de 1 250 % tuturor pozițiilor din securitizare pe care le reține în securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

- (2) Se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în oricare din următoarele cazuri:
- (a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția inițiatore în securitizare nu depășesc 50 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;
 - (b) instituția inițiatore nu deține mai mult de 20 % din valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere din securitizare, sub rezerva următoarelor condiții:
 - (i) inițiatorul poate demonstra că valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere depășește cu o marjă considerabilă o estimare rezonabilă a pierderii așteptate din expunerile-suport;
 - (ii) nu există poziții-mezanin din securitizare.

În cazul în care eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care ar fi obținută de instituția inițiatore prin această securitizare nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către părți terțe, autoritățile competente pot decide, de la caz la caz, că nu se poate considera că a fost transferat către părți terțe un nivel semnificativ al riscului de credit.

În sensul prezentului alineat, o poziție din securitizare este considerată poziție-mezanin din securitizare în cazul în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 244 alineatul (2) ultimul paragraf.

- (3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot permite instituțiilor inițatoare să recunoască transferul unui nivel semnificativ al riscului de credit pentru o securitizare dacă instituția inițatoare poate demonstra, în fiecare caz în parte, că reducerea cerințelor de fonduri proprii pe care inițiatorul o obține prin securitizare este justificată de un transfer proporțional al riscului de credit către părți terțe. Permisivitatea se poate acorda numai dacă instituția îndeplinește următoarele condiții:
- (a) instituția dispune de politici și de metodologii interne adecvate de gestionare a riscurilor pentru a evalua transferul riscului;
 - (b) instituția a recunoscut, de asemenea, transferul riscului de credit către părți terțe în fiecare caz, în vederea gestionării interne a riscului de către instituție și a alocării capitalului intern al acesteia.
- (4) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1)–(3), trebuie îndeplinite următoarele condiții:
- (a) documentația referitoare la tranzacție reflectă substanța economică a securitizării;
 - (b) protecția creditului în temeiul căreia este transferat riscul de credit este conformă cu articolul 249;
 - (c) documentația referitoare la securitizare nu conține clauze sau condiții care:
 - (i) impun praguri de semnificație ridicate, sub care se consideră că protecția creditului nu este declanșată dacă are loc un eveniment de credit;
 - (ii) permit rezilierea protecției ca urmare a deteriorării calității creditului expunerilor-suport;
 - (iii) impun instituției inițatoare obligația de a modifica componenta expunerilor-suport pentru a îmbunătăți calitatea medie a portofoliului;

- (iv) majorează costurile instituției legate de protecția creditului sau randamentul ce trebuie plătit deținătorilor de poziții din securitizare ca răspuns la deteriorarea calității creditului portofoliului-suport;
- (d) protecția creditului poate fi exercitată în toate jurisdicțiile relevante;
- (e) dacă este cazul, documentația privind tranzacția specifică în mod clar faptul că inițiatorul sau sponsorul nu poate decât să achiziționeze sau să răscumpere poziții din securitizare sau să răscumpere, să restructureze sau să substituie expunerile-suport dincolo de obligațiile sale contractuale în cazul în care astfel de aranjamente se desfășoară cu respectarea condițiilor predominante de pe piață, iar părțile la acestea acționează în interes propriu ca părți libere și independente (în condiții de concurență deplină);
- (f) în cazul în care există o opțiune de solicitare a stingerii securitizării, opțiunea respectivă trebuie să îndeplinească toate condițiile următoare:
- (i) opțiunea poate fi exercitată la discreția instituției inițiatoare;
 - (ii) opțiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10 % din valoarea inițială a expunerilor-suport rămâne nerambursată;
 - (iii) opțiunea nu este structurată astfel încât să evite imputarea pierderilor asupra pozițiilor de îmbunătățire a calității creditului sau asupra altor poziții deținute de investitori în securitizare și nici nu este structurată într-un alt mod care să asigure o îmbunătățire a calității creditului;
- (g) instituția inițiatoare a primit avizul unui consilier juridic calificat, care confirmă faptul că securitizarea respectă condițiile prevăzute la litera (d) de la prezentul alineat.

- (5) Autoritățile competente informează ABE cu privire la cazurile în care au hotărât că eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii nu era justificată de un transfer proporțional al riscului de credit către terți, în conformitate cu alineatul (2), precum și cazurile în care instituțiile au ales să aplice dispozițiile alineatului (3).
- (6) ABE monitorizează diversele practici în materie de supraveghere referitoare la recunoașterea unui transfer semnificativ de risc în securitizările sintetice, în conformitate cu prezentul articol, și informează Comisia cu privire la constatările sale până la 31 decembrie 2017. Comisia, după ce a ținut seama de raportul ABE dacă este cazul, poate adopta un act delegat prin care să aducă precizări suplimentare cu privire la următoarele aspecte:
- (a) condițiile în care are loc transferul unui risc de credit semnificativ către părți terțe, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);
 - (b) interpretarea noțiunii de «transfer proporțional al riscului de credit către părți terțe» în vederea evaluării de către autoritățile competente, prevăzută la alineatele (2) și (3) penultimul paragraf;
 - (c) cerințele pentru evaluarea de către autoritățile competente a tranzacțiilor de securitizare pentru care inițiatorul solicită recunoașterea transferului unui risc de credit semnificativ către părți terțe, în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

Articolul 246

Cerințe operaționale pentru clauzele de amortizare anticipată

În cazul în care securitizarea include expuneri reînnoibile și clauze de amortizare anticipată sau clauze similare, riscul semnificativ de credit este considerat a fi fost transferat de către instituția inițiatoare doar dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 244 și 245 și dacă amortizarea anticipată, odată declanșată,:

- (a) nu subordonează creanțele de rang prioritar sau de rang egal deținute de instituție asupra expunerilor-suport creanțelor celorlalți investitori;

- (b) nu subordonează și mai mult creanțele deținute de instituție asupra expunerilor-suport creanțelor altor părți;
- (c) nu mărește în alt mod expunerea la pierderi a instituției asociată expunerilor-suport reînnoibile.

SECȚIUNEA 3
CALCULUL CUANTUMURILOR PONDERATE LA RISC ALE EXPUNERILOR

SUBSECȚIUNEA 1
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 247
Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

- (1) Dacă o instituție inițiatoare a transferat o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport din securitizare, în conformitate cu secțiunea 2, precum și dacă sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 5a din [Regulamentul privind STS], instituția respectivă poate:
- (a) în cazul unei securitizări tradiționale, să excludă expunerile-suport din calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate;
 - (b) în cazul unei securitizări sintetice, să calculeze cuantumul ponderat la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumul pierderilor așteptate pentru expunerile-suport, în conformitate cu articolele 251 și 252.
- (2) Dacă instituția inițiatoare a decis să aplice alineatul (1), aceasta calculează, pentru pozițiile pe care le-ar putea deține în securitizare, cuantumul ponderat la risc ale expunerilor potrivit prezentului capitol.

Dacă instituția inițiatoare nu a transferat o parte semnificativă a riscului de credit sau a decis să nu aplice alineatul (1), aceasta nu trebuie să calculeze cuantumul ponderat la risc ale expunerilor pentru niciuna dintre pozițiile pe care le-ar putea deține în securitizarea respectivă, dar trebuie să continue să includă expunerile-suport în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate.

- (3) Dacă există o expunere față de poziții în diferite tranșe ale unei securitizări, expunerea față de fiecare tranșă este considerată o poziție distinctă din securitizare. Furnizorii de protecție a creditului pentru pozițiile din securitizare sunt considerați a fi deținători de poziții din securitizare. Pozițiile din securitizare includ expunerile față de o securitizare care rezultă din contractele derivate pe rata dobânzii sau pe valute pe care instituția le-a încheiat în cadrul tranzacției.
- (4) Cu excepția cazului în care o poziție din securitizare este dedusă din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (k), quantumul ponderat la risc al expunerii este inclus în totalul quantumurilor ponderate la risc ale expunerilor instituției, în sensul articolului 92 alineatul (3).
- (5) Quantumul ponderat la risc al expunerii unei poziții din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc totală relevantă.
- (6) Ponderea de risc totală se determină ca fiind suma dintre ponderea de risc stabilită în prezentul capitol și orice pondere de risc suplimentară stabilită în conformitate cu articolul 270a.

Articolul 248
Valoarea expunerii

- (1) Valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare se calculează după cum urmează:
- (a) valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare din bilanț este valoarea sa contabilă rămasă după aplicarea, în conformitate cu articolul 110, a ajustărilor relevante specifice pentru riscul de credit asupra poziției din securitizare;
 - (b) valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare extrabilanțiere este valoarea sa nominală, din care se deduce orice ajustare pentru riscul de credit aplicabilă în conformitate cu articolul 110, înmulțită cu factorul relevant de conversie, astfel cum se prevede în prezentul alineat. Factorul de conversie este de 100 %, cu excepția facilităților de furnizare de numerar în avans. Pentru a determina valoarea expunerii aferente facilităților de furnizare de numerar în avans, se poate aplica un factor de conversie de 0 % la cuantumul nominal al unei facilități de lichiditate care poate fi revocată necondiționat, dacă rambursarea lichidităților trase în cadrul facilității are rang superior în raport cu orice alte creanțe asupra fluxurilor de numerar generate de expunerile-suport, dacă sunt satisfăcute condițiile prevăzute la alineatul (1) și dacă instituția a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că aplică o metodă suficient de conservatoare pentru măsurarea cuantumului părții care nu a fost trasă;
 - (c) în cazul riscului de credit al contrapărții aferent unei poziții din securitizare care rezultă dintr-un instrument financiar derivat menționat în anexa II, valoarea expunerii se determină în conformitate cu capitolul 6;
 - (d) o instituție inițitoare poate deduce, din valoarea expunerii unei poziții din securitizare căreia i se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în conformitate cu subsecțiunea 3 sau care este dedusă din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k), cuantumul ajustărilor specifice pentru riscul de credit asupra expunerilor-suport în conformitate cu articolul 110 și orice discount de cumpărare nerambursabil legat de astfel de expuneri-suport în măsura în care acestea au redus fondurile proprii.

- (1a) Pentru a beneficia de factorul de conversie de 0 % în conformitate cu alineatul 1 litera (b) ultima teză, se îndeplinesc următoarele condiții:
- (a) documentația aferentă facilității de lichiditate identifică și delimitează în mod clar circumstanțele în care facilitatea de lichiditate poate fi trasă;
 - (b) facilitatea de lichiditate nu poate fi trasă pentru a furniza suport de credit prin acoperirea pierderilor deja înregistrate la momentul tragerii și, în special, nu poate fi trasă pentru a furniza lichidități pentru expunerile aflate în stare de nerambursare la momentul tragerii sau pentru a achiziționa active la un preț mai mare decât valoarea lor justă;
 - (c) facilitatea nu este utilizată pentru a furniza finanțare permanentă sau periodică pentru securitizare;
 - (d) rambursarea lichidităților trase în cadrul facilității nu este subordonată creanțelor investitorilor, altele decât cele care provin din instrumente financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, din comisioane sau din alte astfel de plăți și nici nu face obiectul unor excepții sau amânări;
 - (e) facilitatea nu poate fi trasă după ce au fost epuizate toate modalitățile disponibile de îmbunătățire a calității creditului de care poate beneficia facilitatea de lichiditate respectivă;
 - (f) facilitatea include o clauză care are ca efect fie reducerea în mod automat a cuantumului care poate fi tras cu cuantumul expunerilor care se află în stare de nerambursare, starea de nerambursare având sensul prevăzut în capitolul 3, fie, dacă portofoliul de expuneri securitizate constă în instrumente care beneficiază de rating, revocarea facilității în cazul în care calitatea medie a portofoliului se situează sub ratingul corespunzător investițiilor cu risc scăzut (investment grade).

- (2) Dacă o instituție are două sau mai multe poziții din securitizare care se suprapun, aceasta include numai una dintre poziții în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor.

În cazul în care pozițiile se suprapun parțial, instituția poate împărți poziția în două părți și poate recunoaște suprapunerea doar în ceea ce privește o singură parte în conformitate cu primul paragraf. Ca alternativă, instituția poate trata pozițiile ca și cum acestea s-ar suprapune integral, optând, în vederea calculării capitalului, pentru extrapolarea poziției care produce cele mai mari cuantumuri ponderate la risc ale expunerilor.

Instituția poate să recunoască o suprapunere și între cerințele de fonduri proprii pentru riscul specific aferente pozițiilor din portofoliul de tranzacționare și cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din securitizare din afara portofoliului de tranzacționare, cu condiția ca instituția să aibă capacitatea să calculeze și să compare cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile respective.

În sensul prezentului alineat, se consideră că două poziții se suprapun atunci când se compensează reciproc astfel încât instituția este în măsură să prevină pierderile rezultate dintr-o poziție prin onorarea obligațiilor care decurg din cealaltă poziție.

- (3) În cazurile în care articolul 270c se aplică pozițiilor din cadrul programelor ABCP, instituția poate utiliza ponderea de risc atribuită unei facilități de lichiditate pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru ABCP, cu condiția ca facilitatea de lichiditate să acopere în proporție de 100 % ABCP emise în cadrul programului și ca facilitatea de lichiditate să fie de același rang cu ABCP, astfel încât să formeze o poziție care se suprapune. Instituția notifică autorităților competente situațiile în care a aplicat dispozițiile prevăzute la prezentul alineat. Pentru a stabili acoperirea de 100 % prevăzută la prezentul alineat, instituția poate ține seama de alte facilități de lichiditate în cadrul programului ABCP, cu condiția ca acestea să formeze o poziție care se suprapune cu ABCP.

Articolul 249

Recunoașterea diminuării riscului de credit în cazul pozițiilor din securitizare

- (1) O instituție poate recunoaște protecția finanțată sau nefinanțată a creditului în ceea ce privește o poziție din securitizare dacă sunt îndeplinite cerințele pentru diminuarea riscului de credit prevăzute în prezentul capitol și în capitolul 4.
- (2) Protecția finanțată a creditului eligibilă se limitează la garanția financiară care este eligibilă pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu capitolul 2, astfel cum se prevede la capitolul 4, iar recunoașterea diminuării riscului de credit este condiționată de respectarea cerințelor relevante, stabilite în capitolul 4.

Protecția nefinanțată a creditului eligibilă și furnizorii eligibili de protecție nefinanțată a creditului se limitează la cei eligibili în conformitate cu capitolul 4, iar recunoașterea diminuării riscului de credit este condiționată de respectarea cerințelor relevante, astfel cum sunt stabilite în capitolul 4.

- (3) Prin derogare de la alineatul (2), furnizorilor eligibili de protecție nefinanțată a creditului enumerați la articolul 201 alineatul (1) literele (a) - (h) li se va fi atribuit o evaluare a creditului efectuată de către o ECAI recunoscută care corespunde nivelului 2 de calitate a creditului sau unui nivel superior acestuia la momentul la care protecția creditului a fost recunoscută pentru prima dată și nivelului 3 de calitate a creditului sau unui nivel superior acestuia într-un moment ulterior. Cerința stabilită la prezentul paragraf nu se aplică contrapărților centrale calificate.

Instituțiile care sunt autorizate să aplice abordarea IRB în cazul unei expuneri directe față de furnizorul de protecție pot evalua eligibilitatea în conformitate cu primul paragraf, pe baza echivalenței dintre probabilitatea de nerambursare a furnizorului de protecție și probabilitatea de nerambursare asociată nivelurilor de calitate a creditului menționate la articolul 136.

- (4) Prin derogare de la alineatul (2), entitățile special constituite în scopul securitizării sunt furnizori de protecție eligibili, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) entitatea special constituită în scopul securitizării deține active care se califică drept garanții financiare eligibile în conformitate cu capitolul 4;
 - (b) activele menționate la litera (a) nu fac obiectul unor creanțe sau al unor creanțe potențiale de rang egal sau superior cu creanța sau cu creanța potențială a instituției care beneficiază de o protecție nefinanțată a creditului, precum și
 - (c) sunt îndeplinite toate cerințele de recunoaștere a garanțiilor financiare menționate în capitolul 4.
- (5) În sensul alineatului (4), quantumul protecției ajustat pentru eventualele neconcordanțe de monede și de scadențe în conformitate cu dispozițiile capitolului 4 (GA) se limitează la valoarea de piață ajustată în funcție de volatilitatea activelor respective, iar ponderea de risc aferentă expunerilor față de furnizorul de protecție, specificată în cadrul abordării standardizate (g), se determină ca fiind ponderea de risc medie ponderată care s-ar aplica activelor respective ca garanție financiară în cadrul abordării standardizate.
- (6) În cazul în care o poziție din securitizare beneficiază de o protecție integrală a creditului sau de o protecție parțială a creditului calculată în mod proporțional, se aplică următoarele cerințe:
- (a) instituția care furnizează protecția creditului calculează quantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru poziția din securitizare care beneficiază de o protecție a creditului în conformitate cu subsecțiunea 3, ca și cum ar deține acea poziție în mod direct;
 - (b) instituția care cumpără protecția creditului calculează quantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu dispozițiile capitolului 4.

- (7) În toate cazurile care nu sunt vizate la alineatul (6), se aplică următoarele cerințe:
- (a) instituția care furnizează protecția creditului tratează partea din poziție care beneficiază de o protecție a creditului ca pe o poziție din securitizare și calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor ca și cum ar deține acea poziție în mod direct, în conformitate cu subsecțiunea 3, sub rezerva dispozițiilor de la alineatele (8)-(10);
 - (b) instituția care cumpără protecția creditului calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente poziției care beneficiază de protecție menționată la litera (a) în conformitate cu dispozițiile capitolului 4. Instituția tratează partea din poziția din securitizare care nu beneficiază de protecție a creditului ca pe o poziție distinctă din securitizare și calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu subsecțiunea 3, sub rezerva dispozițiilor de la alineatele (8)-(10).
- (8) Instituțiile care utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating în materie de securitizare (SEC-IRBA) sau abordarea standardizată în materie de securitizări (SEC-SA) în conformitate cu subsecțiunea 3 stabilesc punctul de atașare (A) și punctul de detașare (D) separat pentru fiecare dintre pozițiile derivate în conformitate cu alineatul (7), ca și cum acestea ar fi fost poziții distincte din securitizare în momentul inițierii tranzacției. Valoarea K_{IRB} sau, respectiv, a K_{SA} se calculează ținând seama de portofoliul inițial de expuneri-suport din securitizare.

- (9) Instituțiile care utilizează abordarea bazată pe modele externe de rating în materie de securitizare (SEC-ERBA) în conformitate cu subsecțiunea 3 pentru poziția din securitizare inițială calculează cuantumul ponderat la risc ale expunerilor pentru pozițiile derivate în conformitate cu alineatul (7) după cum urmează:
- (a) în cazul în care poziția derivată are un rang superior, i se atribuie ponderea de risc aferentă poziției din securitizare inițiale;
 - (b) în cazul în care poziția derivată are un rang inferior, i se poate atribui un rating dedus în conformitate cu articolul 261 alineatul (7). Valoarea de intrare pentru densitate T este, în acest caz, calculată exclusiv pe baza poziției derivate. În cazul în care un rating nu poate fi dedus, instituția aplică cea mai ridicată dintre ponderile de risc care rezultă fie din:
 - (i) aplicarea SEC-SA, în conformitate cu alineatul (8) și cu subsecțiunea 3, fie din
 - (ii) ponderea de risc aferentă poziției din securitizare inițiale în conformitate cu abordarea SEC-ERBA.
- (10) Poziția derivată cu rangul de prioritate mai mic trebuie considerată drept poziție din securitizare care nu este de rang superior, chiar dacă poziția din securitizare inițială înainte de protecție se califică drept poziție de rang superior.

Articolul 250
Suportul implicit

- (1) O instituție inițiatore care a transferat o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport din securitizare în conformitate cu secțiunea 2 și o instituție sponsor nu furnizează suport pentru securitizare dincolo de obligațiile sale contractuale, în scopul reducerii pierderilor potențiale sau reale ale investitorilor.
- (2) Se consideră că o tranzacție nu furnizează suport în sensul alineatului (1) dacă la evaluarea transferului unei părți semnificative a riscului s-a ținut pe deplin seama de tranzacția respectivă și dacă ambele părți au efectuat tranzacția acționând în interes propriu ca părți libere și independente (tranzacție desfășurată în condiții de concurență deplină). În acest scop, instituția efectuează o analiză completă a tranzacției din punctul de vedere al calității creditului și ia în considerare cel puțin toate elementele următoare:

- (a) prețul de răscumpărare;
 - (b) poziția de capital și de lichiditate a instituției înainte și după răscumpărare;
 - (c) performanța expunerilor-suport;
 - (d) performanța pozițiilor din securitizare;
 - (e) impactul suportului asupra pierderilor previzionate a fi înregistrate de inițiator în raport cu investitorii.
- (3) Instituția inițitoare și instituția sponsor notifică autorității competente orice tranzacție încheiată în legătură cu securitizarea în conformitate cu alineatul (2).
- (4) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite ghiduri cu privire la definirea condițiilor de concurență deplină în sensul prezentului articol și la cazurile în care o tranzacție nu este structurată astfel încât să furnizeze suport.
- (5) Dacă o instituție inițitoare sau o instituție sponsor nu respectă alineatul (1) în ceea ce privește o securitizare, instituția include toate expunerile-suport din securitizarea respectivă în calculele sale referitoare la quantumurile ponderate la risc ale expunerilor, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate și comunică:
- (a) că a furnizat suport pentru securitizare, încălcând astfel dispozițiile alineatului (1) și
 - (b) impactul suportului furnizat în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii.

Articolul 251

Calcularea de către instituțiile inițiatoare a cwantumurilor ponderate la risc ale expunerilor securitizate în cadrul unei securitizări sintetice

- (1) În scopul calculării cwantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile-suport, instituția inițiatoare a unei securitizări sintetice utilizează metodologiile de calcul stabilite în prezenta secțiune, dacă este cazul, și nu pe cele prevăzute în capitolul 2. În cazul instituțiilor care calculează cwantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cwantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile-suport în conformitate cu capitolul 3, cwantumul pierderii așteptate pentru astfel de expuneri este zero.
- (2) Cerințele prevăzute la primul alineat se aplică întregului portofoliu de expuneri-suport din securitizare. În conformitate cu articolul 252, instituția inițiatoare calculează cwantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru toate tranșele din securitizare în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni, inclusiv pentru pozițiile în legătură cu care instituția este în măsură să recunoască diminuarea riscului de credit în conformitate cu articolul 249. Ponderea de risc care trebuie aplicată pozițiilor ce beneficiază de diminuarea riscului de credit poate fi modificată în conformitate cu capitolul 4.

Articolul 252

Tratamentul neconcordanței de scadențe în securitizările sintetice

În vederea calculării cwantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 251, orice neconcordanță de scadențe între protecția creditului prin intermediul căreia se realizează transferul riscului și expunerile-suport se calculează după cum urmează:

- (a) scadența expunerilor-suport este cea mai mare scadență a oricăreia dintre expunerile respective, dar nu mai mare de cinci ani. Scadența protecției creditului se stabilește în conformitate cu capitolul 4;

- (b) o instituție inițitoare nu ține seama de nicio neconcordanță de scadențe atunci când calculează quantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru pozițiile din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc egală cu 1 250 % în conformitate cu prezenta secțiune. Pentru toate celelalte poziții, tratamentul neconcordanței de scadențe prevăzut în capitolul 4 se aplică în conformitate cu următoarea formulă:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*) / (T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t) / (T - t^*))))$$

unde:

RW^*	=	quantumurile ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (3) litera (a);
RW_{Ass}	=	quantumurile ponderate la risc ale expunerilor-suport dacă acestea nu ar fi fost securitizate, calculate în mod proporțional;
RW_{SP}	=	quantumurile ponderate la risc ale expunerilor calculate în conformitate cu articolul 251, dacă nu ar fi existat o neconcordanță de scadențe;
T	=	scadența expunerilor-suport, exprimată în ani;
t	=	scadența protecției creditului, exprimată în ani;
t^*	=	0, 25,

Articolul 253

Reducerea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

- (1) Dacă unei poziții din securitizare i se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în temeiul prezentei secțiuni, instituțiile pot deduce valoarea expunerii unei astfel de poziții din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k) în loc să includă poziția respectivă în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor. În acest scop, atunci când se calculează valoarea expunerii, poate fi luată în considerare protecția finanțată eligibilă, în conformitate cu articolul 249.
- (2) Dacă o instituție recurge la soluția alternativă menționată la alineatul (1), aceasta poate să scadă cuantumul dedus în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k) din cuantumul specificat la articolul 268 ca fiind cerința maximă de capital care ar fi calculată pentru expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

SUBSECȚIUNEA 2
IERARHIA METODELOR ȘI PARAMETRI COMUNI

Articolul 254
Ierarhia metodelor

- (1) *eliminat*
- (2) Instituțiile utilizează una dintre metodele prevăzute în subsecțiunea 3 pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu următoarea ierarhie:
- (a) o instituție utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating în materie de securitizări (SEC-IRBA) dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 258;
 - (b) în cazul în care nu se poate utiliza SEC-IRBA, instituțiile recurg la abordarea bazată pe modele externe de rating în materie de securitizări (SEC-ERBA) pentru pozițiile care beneficiază de rating sau pentru pozițiile în cazul cărora se poate utiliza un rating dedus, în conformitate cu articolele 261 și 262, sau, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 265 și 266, abordarea bazată pe evaluări interne;
 - (c) dacă nu se poate utiliza abordarea SEC-ERBA, instituțiile recurg la abordarea standardizată în materie de securitizări (SEC-SA), în conformitate cu articolele 263 și 264.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (b), instituțiile pot utiliza SEC-SA în locul SEC-ERBA **pentru pozițiile din securitizare care îndeplinesc următoarele condiții:**
- (a) [...] poziția din securitizare nu este nici tranșa care suportă prima pierdere, nici o poziție-mezanin din securitizare, astfel cum este definită la articolul 244 alineatul (2), cu condiția ca, în aceste scopuri, cerința referitoare la o pondere de risc de 25 % sau mai puțin să se calculeze în conformitate cu SEC-SA;**
 - (b) este o poziție dintr-o securitizare STS și**

(c) [...] quantumurile ponderate la risc ale expunerilor care rezultă din aplicarea SEC-ERBA **în raport cu această poziție** nu sunt proporționale cu riscul de credit asociat expunerilor-suport din securitizare. În sensul prezentei **litere** [...], „quantumuri neproporționale” înseamnă că aplicarea SEC-ERBA duce la [...] quantumuri ponderate la risc ale expunerilor **mai mari cu 25 % decât în cazul SEC-SA**.

În cazul în care instituția a decis să aplice SEC-SA în conformitate cu prezentul alineat, aceasta notifică [...] autoritatea competentă **fără întârzieri nejustificate**. [...] **L**a primirea notificării, autoritatea competentă poate solicita instituției să aplice SEC-ERBA, caz în care informează instituția cu privire la decizia sa în termen de trei luni de la data primirii notificării.

Instituția evaluează periodic dacă condiția prevăzută la prezentul alineat mai este îndeplinită și notifică autoritatea competentă cu privire la evaluarea sa. La primirea notificării, autoritatea competentă poate revizui evaluarea sa.

- (4) Fără a aduce atingere alineatului (2), instituțiile pot utiliza abordarea bazată pe evaluări interne (IAA) pentru a calcula quantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziție care nu beneficiază de rating în cadrul unui program ABCP, în conformitate cu articolul 266, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la articolul 265. În cazul în care o instituție a primit o aprobare în conformitate cu articolul 265 alineatul (2) și o anumită poziție din cadrul unui program ABCP intră în domeniul de aplicare reglementat de o astfel de aprobare, instituția aplică IAA pentru a calcula quantumul ponderat la risc al expunerii pentru poziția respectivă.
- (5) În cazul unei poziții din resecuritizare, instituțiile aplică SEC-SA în conformitate cu articolul 263, cu modificările prevăzute la articolul 269.
- (6) În toate celelalte cazuri, pozițiilor din securitizare li se atribuie o pondere de risc de 1 250 %.

- (7) Autoritățile competente informează ABE în legătură cu orice notificări primite și orice decizii luate în conformitate cu alineatul (3). ABE monitorizează gama de practici adoptate în legătură cu alineatul (3), prezintă anual Comisiei un raport referitor la constatările sale și emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a revizui procentul SEC-ERBA în exces comparativ cu SEC-SA în ceea ce privește cuantumul ponderat la risc ale expunerilor, astfel cum se specifică la alineatul (3), cel puțin o dată la doi ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament. Actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul alineat țin seama de rapoartele menționate la alineatul (7). Procentul în exces revizuit introdus de actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul alineat nu poate fi mai mare de 35 % și nici mai mic de 15 %.

Articolul 255

Determinarea K_{IRB} și K_{SA}

- (1) În cazul în care o instituție aplică SEC-IRBA în temeiul subsecțiunii 3, instituția calculează K_{IRB} în conformitate cu alineatele (2)-(5).
- (2) Instituțiile determină K_{IRB} înmulțind cu 8 % cuantumul ponderat la risc ale expunerilor care ar fi calculate în conformitate cu capitolul 3 pentru expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, și împărțind apoi rezultatul la valoarea expunerilor aferentă expunerilor-suport. K_{IRB} se exprimă sub forma unei zecimale cuprinse între zero și unu.

- (3) Pentru calculul K_{IRB} , quantumurile ponderate la risc ale expunerilor care ar fi calculate în conformitate cu capitolul 3 pentru expunerile-suport includ:
- (a) quantumul pierderilor așteptate asociate tuturor expunerilor-suport din securitizare, inclusiv expunerilor-suport în stare de nerambursare care fac încă parte din portofoliu, în conformitate cu capitolul 3, precum și
 - (b) quantumul pierderilor neașteptate asociate tuturor expunerilor-suport, inclusiv expunerilor-suport în stare de nerambursare din cadrul portofoliului, în conformitate cu capitolul 3.
- (4) Instituțiile pot calcula K_{IRB} pentru expunerile-suport din securitizare în conformitate cu dispozițiile stabilite în capitolul 3 pentru calcularea cerințelor de capital în cazul creanțelor achiziționate. În acest scop, expunerile de tip retail sunt tratate ca creanțe de tip retail achiziționate, iar expunerile care nu sunt de tip retail - ca creanțe achiziționate asupra societăților.
- (5) Instituțiile calculează K_{IRB} separat pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor în ceea ce privește expunerile-suport dintr-o securitizare în care riscul de diminuare este semnificativ pentru astfel de expuneri.

În cazul în care pierderile rezultate din riscul de diminuare a valorii creanțelor și riscul de credit sunt tratate în mod agregat în cadrul securitizării, instituțiile combină respectivul K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și pentru riscul de credit într-un singur K_{IRB} în sensul dispozițiilor din subsecțiunea 3. Prezența unui fond de rezervă unic au supragarantarea disponibilă pentru a acoperi pierderile rezultate fie din riscul de credit, fie din riscul de diminuare a valorii creanțelor pot fi privite ca o indicație a faptului că aceste riscuri sunt tratate în mod agregat.

În cazul în care riscul de diminuare a valorii creanțelor și riscul de credit nu sunt tratate în mod agregat în cadrul securitizării, instituțiile modifică tratamentul prevăzut la alineatul precedent pentru a combina cu prudență K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și K_{IRB} pentru riscul de credit.

- (6) În cazul în care o instituție aplică SEC-SA în conformitate cu subsecțiunea 3, instituția calculează K_{SA} înmulțind cu 8 % cuantumul ponderat la risc ale expunerilor care ar fi calculate în conformitate cu capitolul 2 în ceea ce privește expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, și împărțind apoi rezultatul la valoarea expunerilor-suport. K_{SA} se exprimă sub forma unei zecimale cuprinse între zero și unu.

În sensul prezentului alineat, instituțiile calculează valoarea expunerii aferentă expunerilor-suport fără a compensa ajustările specifice pentru riscul de credit și ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 110, precum și alte reduceri ale fondurilor proprii.

- (7) În sensul alineatelor (1)-(6), în cazul în care structura securitizării presupune utilizarea unei entități special constituite în scopul securitizării (SSPE), toate expunerile aferente acesteia, care sunt legate de securitizare, sunt tratate ca expuneri-suport. Fără a aduce atingere celor de mai sus, atunci când calculează K_{IRB} sau K_{SA} , instituția poate să excludă expunerile SSPE din portofoliul de expuneri-suport dacă riscul rezultat din expunerile SSPE este nesemnificativ sau dacă acesta nu aduce atingere poziției din securitizare deținute de instituție.

În cazul securitizărilor sintetice finanțate, orice venituri semnificative rezultate din emiterea de instrumente de tipul credit linked note sau alte obligații finanțate ale SSPE care servesc drept garanții reale pentru rambursarea pozițiilor din securitizare sunt incluse în calculul K_{IRB} sau al K_{SA} în cazul în care riscul de credit aferent garanției reale face obiectul unei repartizări a pierderilor pe tranșe.

- (8) În sensul alineatului (5) al treilea paragraf, ABE emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 privind metodele adecvate de combinare a K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și, respectiv, pentru riscul de credit dacă aceste riscuri nu sunt tratate în mod agregat în cadrul unei securitizări.

- (9) ABE elaborează proiecte de standarde de reglementare pentru a specifica într-un mod mai detaliat condițiile care permit instituțiilor să calculeze K_{IRB} pentru portofoliile de expuneri-suport din securitizare în conformitate cu alineatul (4), în special în ceea ce privește:
- (a) politica internă de creditare și modelele de calculare a K_{IRB} pentru securitizări;
 - (b) utilizarea a diferiți factori de risc din portofoliul de expuneri-suport pentru estimarea PD și LGD și
 - (c) cerințele privind îndeplinirea obligației de diligență pentru a monitoriza acțiunile și politicile vânzătorilor de creanțe.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde de reglementare în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 256

Determinarea punctului de ataşare (A) şi a punctului de detaşare (D)

- (1) În sensul subsecţiunii 3, instituţiile stabilesc punctul de ataşare (A) ca fiind pragul pornind de la care pierderile din cadrul portofoliului de expuneri-suport ar începe să fie alocate poziţiei din securitizare relevante.

Punctul de ataşare (A) se exprimă sub forma unei valori decimale cuprinse între zero şi unu şi este egal cu raportul dintre:

- (a) soldul aferent portofoliului de expuneri-suport din securitizare minus soldul tuturor tranşelor care sunt de rang superior sau egal cu tranşa ce conţine poziţia din securitizare relevantă şi
- (b) soldul tuturor expunerilor-suport din securitizare.

- (2) În sensul subsecţiunii 3, instituţiile stabilesc punctul de detaşare (D) ca fiind pragul pornind de la care pierderile din cadrul portofoliului de expuneri-suport ar antrena pierderea totală a principalului pentru tranşa care conţine poziţia din securitizare relevantă.

Punctul de detaşare (D) se exprimă sub forma unei valori decimale cuprinse între zero şi unu şi este egal cu raportul dintre:

- (a) soldul aferent portofoliului de expuneri-suport din securitizare minus soldul tuturor tranşelor care sunt de rang superior faţă de tranşa ce conţine poziţia din securitizare relevantă şi
- (b) soldul tuturor expunerilor-suport din securitizare.

- (3) În sensul alineatelor (1) şi (2), instituţiile consideră supragarantarea şi conturile de rezervă finanţate ca fiind tranşe, iar activele care conţin aceste conturi de rezervă ca fiind expuneri-suport.

- (4) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile nu țin seama de conturile de rezervă nefinanțate și nici de activele care nu furnizează o îmbunătățire a calității creditului, cum ar fi cele care oferă doar un sprijin pentru asigurarea necesarului de lichiditate, swapurile valutare sau swapurile pe rata dobânzii, precum și conturile de garanții în numerar legate de aceste poziții din securitizare. În ceea ce privește conturile de rezervă finanțate și activele care furnizează o îmbunătățire a calității creditului, instituția tratează ca poziții din securitizare numai acele părți din aceste conturi sau active care au capacitatea de absorbție a pierderilor.
- (5) În cazul în care două sau mai multe poziții din aceeași tranzacție au scadențe diferite, dar li se aplică aceeași metodă de repartizare proporțională a pierderilor, calculul punctelor de atașare (A) și al punctelor de detașare (D) ar trebui să se bazeze pe soldul agregat aferent pozițiilor respective, iar punctele de atașare (A) și punctele de detașare (D) obținute sunt identice.

Articolul 257

Determinarea scadenței tranșei (M_T)

- (1) În sensul subsecțiunii 3 și sub rezerva dispozițiilor de la alineatul (3), instituțiile pot măsura scadența unei tranșe (M_T) potrivit uneia dintre următoarele metode:
- (a) scadența medie ponderată la expuneri a plăților contractuale datorate în cadrul tranșei conform următoarei formule:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t$$

unde CF_t reprezintă toate plățile contractuale (principal, dobânzi și comisioane) care trebuie plătite de către debitor în perioada t ; sau

- (b) scadența legală finală a tranșei conform următoarei formule:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80\%,$$

unde M_L reprezintă scadența legală finală a tranșei.

- (2) *eliminat*
- (3) În sensul alineatelor (1) și (2), la stabilirea scadenței unei tranșe (M_T) se aplică, în toate cazurile, o limită minimă de un an și o limită maximă de cinci ani.
- (4) În cazul în care o instituție poate ajunge să suporte, ca urmare a contractului, pierderi potențiale derivate din expunerile-suport, instituția stabilește scadența poziției din securitizare ținând seama de termenul de scadență cel mai îndepărtat al acestor expunerile-suport. În cazul expunerilor reînnoibile, se aplică cea mai îndepărtată scadență reziduală posibilă din punct de vedere contractual care ar putea fi adăugată în cursul perioadei de reînnoire.

SUBSECȚIUNEA 3

METODELE DE CALCUL AL CUANTUMURILOR PONDERATE LA RISC ALE EXPUNERILOR

Articolul 258

Condițiile de utilizare a abordării bazate pe modele interne de rating (SEC-IRBA)

- (1) Instituțiile utilizează abordarea SEC-IRBA pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziție din securitizare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) poziția în cauză se bazează pe un portofoliu IRB sau pe un portofoliu mixt, cu condiția ca, în acest din urmă caz, instituția să fie în măsură să calculeze K_{IRB} în conformitate cu secțiunea 3 pentru cel puțin 95 % din cuantumul ponderat la risc al expunerii-suport;
 - (b) au fost puse la dispoziție suficiente informații în ceea ce privește expunerile-suport din securitizare pentru ca instituția să poată calcula K_{IRB} și
 - (c) instituția nu a fost împiedicată să utilizeze SEC-IRBA pentru o anumită poziție din securitizare în conformitate cu alineatul (2).
- (2) Autoritățile competente pot să interzică, de la caz la caz, utilizarea SEC-IRBA pentru securitizările care prezintă caracteristici foarte complexe sau riscante. În acest sens, pot fi considerate caracteristici extrem de complexe sau riscante următoarele:
 - (a) îmbunătățirea calității creditului care poate fi afectată din alte motive decât cele legate de pierderile aferente portofoliului;
 - (b) portofoliile de expuneri-suport care prezintă un grad ridicat de corelație internă ca urmare a unor expuneri concentrate asupra unui anumit sector sau asupra unei anumite zone geografice;
 - (c) tranzacțiile în cazul cărora rambursarea pozițiilor din securitizare depinde în mare măsură de determinanți de risc care nu sunt reflectați în K_{IRB} sau
 - (d) o repartizare a pierderilor extrem de complexă între tranșe.

Articolul 259

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării SEC-IRBA

- (1) Conform abordării SEC-IRBA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată după cum urmează, cu condiția respectării, în toate cazurile, a unui prag de 15 %:

$$RW = 1250\% \quad \text{unde } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{unde } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{unde } A < K_{IRB} < D$$

unde:

K_{IRB} reprezintă cerința de capital aferentă unui portofoliu de expuneri-suport, astfel cum este definit la articolul 255;

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

unde:

$$a = -(1 / (p \cdot K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

unde:

$$p = \max [0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

unde:

N reprezintă numărul efectiv de expuneri din cadrul portofoliului de expuneri-suport, calculat în conformitate cu alineatul (4);

LGD reprezintă pierderea medie în caz de nerambursare a portofoliului de expuneri-suport, ponderată în funcție de expunere, calculată în conformitate cu alineatul (5);

M_T reprezintă scadența tranșei, stabilită în conformitate cu articolul 257;

parametrii A , B , C , D și E se stabilesc conform următorului tabel de corespondență:

		A	B	C	D	E
De alt tip decât retail	De rang superior, granular ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	De rang superior, negranular ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Altele decât cele de rang superior, granular ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Altele decât cele de rang superior, negranular ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
De tip retail	De rang superior	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Altele decât cele de rang superior	0	0	-5,78	0,55	0,27

- (2) În cazul în care portofoliul-suport IRB cuprinde atât expuneri de tip retail, cât și expuneri care nu sunt de tip retail, portofoliul se împarte într-un subportofoliu de tip retail și un subportofoliu care nu este de tip retail și, pentru fiecare subportofoliu în parte, se estimează câte un parametru p distinct, precum și parametrii de intrare corespunzători N , K_{IRB} și LGD . Ulterior, se calculează un parametru p mediu ponderat pentru tranzacție, pe baza parametrilor p aferenți fiecărui subportofoliu și a dimensiunii nominale a expunerilor din fiecare subportofoliu.

- (3) În cazul în care o instituție aplică SEC-IRBA în cazul unui portofoliu mixt, calculul parametrului p ține cont numai de expunerile-suport care fac obiectul abordării IRB. Nu se ține seama în acest scop de expunerile-suport care fac obiectul abordării standardizate.
- (4) Numărul efectiv de expuneri (N) se calculează după cum urmează:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

unde EAD_i reprezintă expunerea la riscul de nerambursare asociată celui de al i -lea instrument din portofoliu.

Expunerile multiple față de același debitor sunt consolidate și tratate ca o singură expunere.

- (5) Pierderile medii în caz de nerambursare ponderate în funcție de expuneri se calculează după cum urmează:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

unde LGD_i reprezintă pierderea medie în caz de nerambursare (LGD) asociată tuturor expunerilor față de al i -lea debitor.

În cazul creanțelor achiziționate, atunci când riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanțelor sunt gestionate în mod agregat în cadrul unei securitizări, valoarea LGD de intrare corespunde mediei ponderate a LGD pentru riscul de credit și unei LGD de 100 % pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor. Ponderile aplicate sunt cerințele individuale de capital ale abordării IRB pentru riscul de credit și, respectiv, pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor. În acest scop, existența unui fond de rezervă unic sau a unei supragarantări pentru acoperirea pierderilor rezultate fie din riscul de credit, fie din riscul de nerambursare poate fi considerată o indicație a faptului că aceste riscuri sunt gestionate în mod agregat.

- (6) În cazul în care proporția ponderată la expunere a celei mai mari expuneri-suport din portofoliu (C_1) nu depășește 3 %, instituțiile pot utiliza următoarea metodă simplificată pentru a calcula N , precum și LGD medii ponderate la expuneri. Acestea se exprimă ca o valoare cuprinsă între zero și unu:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

LGD = 0,50

unde

C_m reprezintă proporția ponderată la expuneri din suma celor mai mari expuneri m . Aceasta se măsoară ca o valoare cuprinsă între zero și unu; și

m este stabilit de instituție.

Dacă nu este disponibil decât C_1 , iar acest quantum nu depășește 0,03, atunci instituția poate utiliza o valoare a LGD de 0,50 și o valoare a N de $1/C_1$.

- (7) În cazul în care poziția se bazează pe un portofoliu mixt care îndeplinește condițiile articolului 258 alineatul (1) litera (a), instituția calculează cerința de capital pentru portofoliul de expuneri-suport după cum urmează:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

unde

d reprezintă proporția din quantumul expunerilor-suport pentru care banca poate calcula K_{IRB} în raport cu quantumul tuturor expunerilor-suport. d se măsoară ca o valoare cuprinsă între zero și unu; și

K_{IRB} și K_{SA} sunt cele definite la articolul 255.

- (8) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument de acoperire a riscurilor de piață, precum o tranzacție cu contracte derivate pe rata dobânzii sau pe valute, instituția îi poate atribui acestei tranzacții cu instrumente derivate o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul primului paragraf, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu instrumentul financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

Articolul 260

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-IRBA

Conform SEC-IRBA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 259, sub rezerva următoarelor modificări:

pragul de ponderare a riscului pentru pozițiile din securitizare de rang superior = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Articolul 261

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării bazate pe modele externe de rating (SEC-ERBA)

- (1) Conform SEC-ERBA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată conform prezentului articol.
- (2) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen scurt sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen scurt poate fi dedus în conformitate cu alineatul (7), se aplică următoarele ponderi de risc:

Tabelul 1

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	<i>Toate celelalte tipuri de rating</i>
Pondere de risc	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- (3) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen lung sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen lung poate fi dedus în conformitate cu alineatul (7), se aplică ponderile de risc prevăzute în tabelul 2, ajustate, după caz, în funcție de scadența tranșelor (M_T) în conformitate cu articolul 257 și cu alineatul (4) și în funcție de densitatea tranșelor pentru tranșele care nu sunt de rang superior în conformitate cu alineatul (5):

Tabelul 2

Nivel de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puțin densă)	
	<i>Scadența tranșei (M_T)</i>		<i>Scadența tranșei (M_T)</i>	
	<i>1 an</i>	<i>5 ani</i>	<i>1 an</i>	<i>5 ani</i>
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Toate celelalte	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

- (4) Pentru a determina ponderea de risc pentru tranșele a căror scadență este cuprinsă între 1 și 5 ani, instituțiile utilizează o interpolare liniară între ponderile de risc aplicabile unei scadențe de un an și, respectiv, ponderile de risc aplicabile unei scadențe de cinci ani, în conformitate cu tabelul 2.

- (5) Pentru a justifica densitatea tranșelor, instituțiile calculează ponderea de risc pentru tranșele care nu sunt de rang superior după cum urmează:

$$RW = [RW \text{ după ajustarea în funcție de scadență conform alineatului (4)}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

unde

T = densitatea tranșei, măsurată ca D – A

unde

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

- (6) Ponderilor de risc pentru tranșele care nu sunt de rang superior conform alineatelor (3)-(5) li se aplică un prag de 15 %. În plus, ponderile de risc rezultate nu trebuie să fie mai mici decât ponderea de risc care corespunde unei tranșe ipotetice de rang superior din cadrul aceleiași securitizări, având aceeași evaluare a creditului și aceeași scadență.
- (7) În scopul utilizării ratingurilor deduse, instituțiile atribuie unei poziții care nu beneficiază de rating un rating dedus, echivalent cu evaluarea creditului unei poziții de referință care beneficiază de rating și îndeplinește toate condițiile următoare:
- (a) poziția de referință este de rang egal, în toate privințele, cu poziția din securitizare care nu beneficiază de rating sau, în lipsa unei poziții de rang egal, poziția de referință este imediat subordonată poziției care nu beneficiază de rating;
 - (b) poziția de referință nu beneficiază de garanții din partea unor terți și nici de alte îmbunătățiri ale calității creditului de care nu dispune poziția ce nu beneficiază de rating;
 - (c) scadența poziției de referință este egală sau posterioară scadenței poziției care nu beneficiază de rating;
 - (d) orice rating dedus este actualizat permanent pentru a reflecta eventualele modificări ale evaluării creditului poziției de referință.

- (8) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument de acoperire a riscurilor de piață, precum o tranzacție cu contracte derivate pe rata dobânzii sau pe valute, instituția îi poate atribui acestei tranzacții cu instrumente derivate o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul primului paragraf, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu instrumentul financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată tranzacției cu instrumente derivate.

Articolul 262

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-ERBA

- (1) Potrivit abordării SEC-ERBA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 261, sub rezerva modificărilor prevăzute la prezentul articol.
- (2) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen scurt sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen scurt poate fi dedus în conformitate cu articolul 261 alineatul (7), se aplică următoarele ponderi de risc:

Tabelul 3

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	Toate celelalte tipuri de rating
Pondere de risc	10 %	35 %	70 %	1 250 %

- (3) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen lung sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen lung poate fi dedus în conformitate cu articolul 261 alineatul (7), ponderile de risc aplicate sunt stabilite în tabelul 4, ajustate în funcție de scadența tranșelor (M_T) în conformitate cu articolul 257 și cu articolul 261 alineatul (4) și în funcție de densitatea tranșelor pentru tranșele care nu sunt de rang superior în conformitate cu articolul 261 alineatul (5):

Tabelul 4

Nivelul de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puțin densă)	
	<i>Scadența tranșei (M_T)</i>		<i>Scadența tranșei (M_T)</i>	
	<i>1 an</i>	<i>5 ani</i>	<i>1 an</i>	<i>5 ani</i>
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Toate celelalte	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Articolul 263

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate (SEC-SA)

- (1) Potrivit abordării SEC-SA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, astfel cum este calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată după cum urmează, cu condiția respectării, în toate cazurile, a unui prag de 15 %:

$$RW = 1\,250\% \quad \text{unde } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{unde } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{unde } A < K_A < D$$

unde:

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

K_A este un parametru calculat în conformitate cu alineatul (2)

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

unde:

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ pentru o expunere din securitizare care nu este o expunere din resecuritizare

(2) În sensul alineatului (1), K_A se calculează după cum urmează:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

unde:

K_{SA} este cerința de capital aferentă portofoliului-suport, astfel cum este definit la articolul 255;

W este raportul dintre:

- (a) cuantumul nominal al expunerilor-suport în stare de nerambursare și
- (b) cuantumul nominal al tuturor expunerilor-suport. În acest scop, o expunere în stare de nerambursare înseamnă o expunere-suport care prezintă una dintre următoarele caracteristici: (i) este restantă de peste 90 de zile; (ii) face obiectul unei proceduri de faliment sau de insolvență; (iii) face obiectul unei proceduri de executare silită sau al unei proceduri similare; sau (iv) se află în stare de nerambursare în conformitate cu documentația aferentă securitizării.

Dacă o instituție nu cunoaște situația incidentelor de plată în cazul a 5 % sau mai puțin din expunerile-suport din portofoliu, instituția poate utiliza abordarea SEC-SA, sub rezerva următoarei ajustări în calculul K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Dacă instituția nu cunoaște situația incidentelor de plată în cazul a peste 5 % din expunerile-suport din portofoliu, poziția din securitizare trebuie să beneficieze de o pondere de risc de 1 250 %.

(3) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument de acoperire a riscurilor de piață, precum o tranzacție cu contracte derivate pe rata dobânzii sau pe valute, instituția îi poate atribui acestei tranzacții cu instrumente derivate o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul prezentului alineat, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu poziția instrumentului financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată tranzacției cu instrumente derivate.

Articolul 264

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-SA

Potrivit abordării SEC-SA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 263, sub rezerva următoarelor modificări:

pragul de ponderare a riscului pentru pozițiile din securitizare de rang superior = 10 %

$p = 0,5$

Articolul 265

Sfera de aplicare și cerințele operaționale aferente abordării bazate pe evaluări interne (IAA)

- (1) Instituțiile pot calcula quantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru pozițiile care nu beneficiază de rating în cadrul programelor ABCP potrivit abordării IAA, în conformitate cu articolul 266, în cazul în care autoritățile lor competente le-au acordat aprobarea în conformitate cu alineatul (2). În cazul în care o instituție a primit o aprobare în conformitate cu articolul 265 alineatul (2) și o anumită poziție din cadrul unui program ABCP intră în domeniul de aplicare reglementat de o astfel de aprobare, instituția aplică IAA pentru a calcula quantumul ponderat la risc al expunerii pentru poziția respectivă.
- (2) Autoritățile competente acordă instituțiilor aprobarea de a utiliza IAA în cadrul unei sfere de aplicare bine definite, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) toate pozițiile din titluri pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP sunt poziții care beneficiază de rating;
 - (b) evaluarea internă a calității creditului poziției reflectă metodologia de evaluare accesibilă publicului și aplicată de către una sau mai multe instituții externe de evaluare a creditului (ECAI) pentru atribuirea de ratinguri pozițiilor din securitizare sau expunerilor-suport de același tip;

- (ba) titlurile pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP sunt predominant emise pentru investitori terți;
- (c) procesul de evaluare internă a instituției este cel puțin la fel de prudent ca evaluările accesibile publicului ale ECAI care au acordat un rating extern titlurilor pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP, în special în ceea ce privește factorii utilizați în simularea de criză și alte elemente cantitative relevante;
- (d) metodologia de evaluare internă a instituției ține seama de toate metodologiile de rating relevante, accesibile publicului, ale ECAI care acordă un rating titlurilor emise în cadrul programului ABCP și prevede clase de rating care corespund evaluărilor creditului efectuate de ECAI. Instituția consemnează în evidențele sale interne o declarație explicativă care descrie modul în care au fost îndeplinite cerințele enunțate la prezenta literă și actualizează în mod regulat această declarație;
- (e) instituția utilizează metodologia de evaluare internă în scopul gestionării interne a riscurilor, inclusiv în procesele sale de luare a deciziilor, de informare a conducerii și de alocare a capitalului intern;
- (f) auditorii interni sau externi, o instituție externă de evaluare a creditului sau funcțiile interne de analiză a creditului sau de gestionare a riscurilor ale instituției efectuează revizuri periodice ale procesului de evaluare internă și ale calității evaluărilor interne ale calității creditului aferente expunerilor instituției față de un program ABCP;
- (g) instituția monitorizează performanța ratingurilor sale interne în timp, pentru a evalua credibilitatea metodologiei sale de evaluare internă și ajustează, după caz, această metodologie, atunci când performanța expunerilor diferă în mod regulat de cea indicată de ratingurile interne;

- (h) programul ABCP include standarde de subscriere și de gestionare a pasivelor sub formă de ghiduri pentru administratorul programului referitoare, cel puțin, la următoarele aspecte:
- (i) criteriile de eligibilitate a activelor, sub rezerva dispozițiilor de la litera (i);
 - (ii) tipul și valoarea monetară a expunerilor care decurg din furnizarea unor facilități de lichiditate și din îmbunătățirea calității creditului;
 - (iii) distribuția pierderilor între pozițiile din securitizare în cadrul programului ABCP;
 - (iv) separarea din punct de vedere juridic și economic a activelor transferate de entitatea care le vinde;
- (i) criteriile de eligibilitate a activelor din cadrul programului ABCP prevăd cel puțin:
- (i) excluderea achiziționării activelor care înregistrează întârzieri semnificative la plată sau se află în stare de nerambursare;
 - (ii) limitarea concentrărilor excesive ale riscurilor față de un singur debitor sau o singură zonă geografică;
 - (iii) limitarea scadenței activelor care urmează să fie achiziționate;
- (j) se efectuează o analiză a riscului de credit și a profilului de activitate al vânzătorului activului, care cuprinde, cel puțin, o evaluare a următoarelor aspecte legate de vânzător:
- (i) performanța sa financiară trecută și previziuni privind performanța sa viitoare;
 - (ii) poziția sa curentă pe piață și previziuni pentru competitivitatea sa viitoare;
 - (iii) efectul de levier, fluxul de numerar, rata de acoperire a dobânzilor și ratingul datoriei;
 - (iv) standardele de subscriere, capacitatea de administrare a creditelor și procesele de colectare a debitelor;

- (k) programul ABCP prezintă politici și procese de colectare a debitelor care țin seama de capacitatea operațională și de calitatea creditului administratorului de credite și cuprinde elemente care diminuează riscurile legate de performanța vânzătorului și a administratorului de credite. În sensul prezentei litere, riscurile legate de performanță pot fi diminuate prin fixarea de praguri de declanșare bazate pe calitatea actuală a creditului vânzătorului sau a administratorului de credite, pentru a evita orice confuzie între fonduri în cazul în care vânzătorul sau administratorul de credite intră în stare de nerambursare;
 - (l) estimarea agregată a pierderilor aferente unui portofoliu de active care poate fi achiziționat în cadrul programului ABCP ține seama de toate sursele de riscuri potențiale, cum ar fi riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanțelor;
 - (m) dacă îmbunătățirea calității creditului furnizată de vânzător este dimensionată numai pe baza pierderilor aferente creditului, iar riscul de diminuare a valorii creanțelor este semnificativ pentru respectivul portofoliu de active, programul ABCP cuprinde o rezervă separată pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor;
 - (n) nivelul necesar de îmbunătățire a calității creditului în cadrul programului ABCP este calculat ținând seama de informațiile istorice înregistrate pe parcursul mai multor ani, incluzând pierderile, incidentele de plată, diminuarea valorii creanțelor și viteza de rotație a creanțelor;
 - (o) programul ABCP include caracteristici structurale în achiziționarea expunerilor pentru a diminua riscurile potențiale de deteriorare a calității creditului aferente portofoliului-suport. Aceste caracteristici pot cuprinde praguri de închidere specifice unui portofoliu de expuneri;
 - (p) instituția evaluează caracteristicile portofoliului-suport de active, cum ar fi media ponderată a scorului său de credit, identifică orice concentrare a riscurilor asupra unui singur debitor sau a unei singure zone geografice și stabilește nivelul de granularitate al portofoliului de active.
- (3) În cazul în care revizuirea prevăzută la alineatul (2) litera (f) este asigurată de funcțiile de audit intern, de analiză a creditului sau de gestionare a riscurilor ale instituției, aceste funcții trebuie să fie independente de funcțiile interne ale instituției legate de gestionarea programului ABCP și a relațiilor cu clienții.

- (4) Instituțiile care au obținut aprobarea de a utiliza abordarea IAA nu revin la utilizarea altor metode pentru pozițiile care se încadrează în sfera de aplicare a abordării IAA, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că are motive întemeiate pentru a proceda astfel;
 - (b) instituția a primit aprobarea prealabilă în acest sens a autorității competente.

Articolul 266

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării IAA

- (1) Conform abordării IAA, instituția încadrează poziția care nu beneficiază de rating în programul ABCP în una din clasele de rating prevăzute la articolul 265 alineatul (2) litera (d), pe baza evaluării sale interne. Poziției i se atribuie un rating derivat, care este identic cu evaluările creditului corespunzătoare acelei clase de rating, astfel cum se prevede la articolul 265 alineatul (2) litera (d).
- (2) În momentul în care este atribuit pentru prima dată, ratingul derivat în conformitate cu alineatul (1) se situează cel puțin la nivelul ratingului corespunzător investițiilor cu risc scăzut și este considerat ca fiind o evaluare a creditului eligibilă efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 261 sau cu articolul 262, după caz.

SUBSECȚIUNEA 4
PLAFOANE PENTRU POZIȚIILE DIN SECURITIZARE

Articolul 267

Ponderea de risc maximă pentru pozițiile din securitizare de rang superior: abordarea de tip look-through

- (1) O instituție care cunoaște în orice moment compoziția expunerilor-suport poate atribui poziției din securitizare de rang superior o pondere maximă de risc egală cu ponderea de risc medie ponderată la expuneri care ar fi aplicată expunerilor-suport în cazul în care acestea nu ar fi fost securitizate.
- (2) În cazul portofoliilor de expuneri-suport pentru care instituția utilizează exclusiv abordarea standardizată sau abordarea IRB, ponderea maximă de risc a poziției din securitizare de rang superior este egală cu ponderea de risc medie ponderată la expuneri care s-ar aplica expunerilor-suport în conformitate cu capitolul 2 sau, respectiv, cu capitolul 3, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate.

În cazul portofoliilor mixte, ponderea maximă de risc se calculează după cum urmează:

- (a) dacă instituția aplică SEC-IRBA, părții aferente abordării standardizate și părții aferente abordării IRB din portofoliul-suport li se atribuie ponderea de risc corespunzătoare abordării standardizate și, respectiv, ponderea de risc corespunzătoare abordării IRB;
 - (b) dacă instituția aplică SEC-SA sau SEC-ERBA, ponderea maximă de risc pentru pozițiile din securitizare de rang superior este egală cu ponderea de risc medie ponderată a expunerilor-suport calculată conform abordării standardizate.
- (3) În sensul prezentului articol, ponderea de risc care s-ar aplica potrivit abordării IRB în conformitate cu capitolul 3 include raportul dintre:
- (a) pierderile așteptate înmulțite cu 12,5 și
 - (b) valoarea expunerii aferentă expunerilor-suport.

- (4) În cazul în care ponderea maximă de risc calculată în conformitate cu alineatul (1) antrenează o pondere de risc mai mică decât pragurile de ponderare a riscului prevăzute la articolele 259-264, după caz, se utilizează prima dintre acestea.

Articolul 268

Cerințele maxime de capital

- (1) O instituție inițitoare, o instituție sponsor sau orice altă instituție care utilizează SEC-IRBA ori o instituție inițitoare sau o instituție sponsor care utilizează SEC-ERBA sau SEC-SA poate să aplice, pentru pozițiile din securitizare pe care le deține, o cerință maximă de capital echivalentă cu cerințele de capital care ar fi calculate în conformitate cu capitolul 2 sau cu capitolul 3 în ceea ce privește expunerile-suport, dacă acestea nu ar fi fost securitizate. În sensul prezentului articol, cerința de capital aferentă abordării IRB include cuantumul pierderilor așteptate asociate respectivelor expuneri, calculată în conformitate cu capitolul 3, precum și cuantumul pierderilor neașteptate, multiplicat cu un factor de 1,06.
- (2) În cazul portofoliilor mixte, cerința maximă de capital este determinată prin calcularea mediei ponderate în funcție de expuneri a cerințelor de capital pentru părțile din expunerile-suport aferente abordării IRB și abordării standardizate, în conformitate cu alineatul (1).

- (3) Cerința maximă de capital este rezultatul înmulțirii cuantumului calculat în conformitate cu alineatele (1) sau (2) cu proporția cea mai mare a interesului pe care instituția îl deține în tranșa (V) relevantă, exprimat ca procent și calculat după cum urmează:
- (a) pentru o instituție care deține una sau mai multe poziții din securitizare într-o singură tranșă, V este egal cu raportul dintre cuantumul nominal al pozițiilor din securitizare pe care instituția le deține în tranșa vizată și cuantumul nominal al tranșei respective;
 - (b) pentru o instituție care deține poziții din securitizare în tranșe diferite, V este egal cu proporția maximă a dobânzilor în cadrul diferitelor tranșe. În acest scop, proporția dobânzilor pentru fiecare dintre diferitele tranșe se calculează conform dispozițiilor de la litera (a).
- (4) Atunci când se calculează cerința maximă de capital pentru o poziție din securitizare în conformitate cu prezentul articol, cuantumul integral al oricărui câștig rezultat din vânzare și al oricărei componente de dobândă care îmbunătățește calitatea creditului ce rezultă din tranzacția de securitizare se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

SUBSECȚIUNEA 5
DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 269

Resecuritizări

- (1) Pentru o poziție din resecuritizare, instituțiile aplică abordarea SEC-SA în conformitate cu articolul 263, cu următoarele modificări:
 - (a) $W = 0$ pentru orice expunere față de o tranșă din securitizare din cadrul portofoliului de expuneri-suport;
 - (b) $p = 1,5$;
 - (c) ponderea de risc rezultată este supusă unui prag de ponderare a riscului de 100 %.
- (2) Parametrul K_{SA} pentru expunerile-suport din securitizare se calculează în conformitate cu subsecțiunea 2.
- (3) Cerințele maxime de capital prevăzute în subsecțiunea 4 nu se aplică pozițiilor din resecuritizare.
- (4) Dacă portofoliul de expuneri-suport este alcătuit dintr-o combinație de tranșe din securitizare și alte tipuri de active, parametrul K_A este determinat ca fiind media, ponderată în funcție de expunerea nominală, a parametrilor K_A calculați separat pentru fiecare subgrup de expuneri în parte.

Articolul 270

Poziții de rang superior din securitizările IMM-urilor

O instituție inițitoare poate calcula cuantumul ponderat la risc ale expunerilor pentru o poziție din securitizare în conformitate cu articolul 260, 262 sau 264, după caz, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) securitizarea îndeplinește, **după caz**, cerințele privind securitizările STS prevăzute la capitolul 3 secțiunea 1 din [Regulamentul privind securitizarea], altele decât cele prevăzute la articolul 8 alineatul (1);
- (b) poziția poate fi considerată ca fiind poziția din securitizare de rang superior;
- (c) securitizarea se bazează pe un portofoliu de expuneri față de întreprinderi, cu condiția ca cel puțin 80 % dintre acestea să se încadreze, din punctul de vedere al soldului portofoliului, în categoria IMM-urilor, astfel cum sunt definite la articolul 501, la momentul inițierii securitizării sau, în cazul securitizărilor reînnoibile, la momentul adăugării la securitizare a unei expuneri;
- (d) riscul de credit legat de pozițiile care nu au fost reținute de instituția inițitoare este transferat prin intermediul unei garanții sau al unei contragaranții care respectă cerințele privind protecția nefinanțată a creditului prevăzute în capitolul 4 pentru tratarea riscului de credit conform abordării standardizate;
- (e) garantul sau, după caz, contragarantul este administrația centrală sau banca centrală a unui stat membru, o bancă multilaterală de dezvoltare, o organizație internațională sau o entitate promoțională, cu condiția ca expunerile față de garant sau față de contragarant să beneficieze de o pondere de risc de 0 % în temeiul dispozițiilor din partea a treia capitolul 2.

Articolul 270a

Pondere de risc suplimentară

- (1) În cazul în care o instituție nu respectă, din neglijență sau omisiune, cerințele legate de orice aspect important prevăzut în capitolul 2 din [Regulamentul privind securitizarea], autoritățile competente impun o pondere de risc suplimentară proporțională, de cel puțin 250 % din ponderea de risc (limitată la 1 250 %), care se aplică pozițiilor corespunzătoare din securitizare în modul specificat la articolul 247 alineatul (6) sau, respectiv, la articolul 337 alineatul (3). Ponderea de risc suplimentară crește progresiv, cu fiecare încălcare ulterioară a dispozițiilor privind obligația de diligență. Autoritățile competente iau în considerare excepțiile pentru anumite securitizări prevăzute la articolul 4 alineatul (4) din [Regulamentul privind securitizarea] prin reducerea ponderii de risc pe care altfel ar impune-o prin prezentul articol cu privire la o securitizare căreia i se aplică dispozițiile articolului 4 alineatul (4) din [Regulamentul privind securitizarea].
- (2) ABE poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a facilita convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește punerea în aplicare a alineatului (1) din prezentul articol, inclusiv prin prevederea măsurilor care trebuie luate în caz de încălcare a obligațiilor de diligență și de gestionare a riscurilor.
- (3) Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

SECȚIUNEA 4

EVALUĂRILE EXTERNE ALE CREDITULUI

Articolul 270b

Utilizarea evaluărilor creditului asigurate de instituțiile externe de evaluare a creditului (ECAI)

Instituțiile nu pot utiliza evaluări ale creditului pentru a determina ponderea de risc aplicabilă unei poziții din securitizare în conformitate cu dispozițiile din prezentul capitol decât dacă respectiva evaluare a creditului a fost emisă sau aprobată de o instituție externă de evaluare a creditului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

Articolul 270c

Cerințe care trebuie îndeplinite de evaluările creditului efectuate de instituțiile externe de evaluare a creditului (ECAI)

Pentru a calcula cuantumul ponderat la risc ale expunerilor în conformitate cu secțiunea 3, instituțiile nu utilizează o evaluare a creditului efectuată de o ECAI decât dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) nu există nicio neconcordanță între tipurile de plăți luate în considerare în evaluarea creditului și tipurile de plăți la care instituția are dreptul conform contractului care dă naștere respectivei poziții din securitizare;
- (b) ECAI publică evaluările creditului și informațiile referitoare la analiza pierderilor și a fluxurilor de numerar, la sensibilitatea ratingurilor față de modificările ipotezelor pe care se bazează respectivele ratinguri, inclusiv performanța expunerilor-suport, precum și informațiile referitoare la procedurile, metodologiile, ipotezele și elementele-cheie care stau la baza evaluărilor creditului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. În sensul prezentei litere, informațiile sunt considerate a fi puse la dispoziția publicului dacă se publică într-un format accesibil. Informațiile care sunt puse numai la dispoziția unui număr limitat de entități nu se consideră a fi informații accesibile publicului;
- (c) evaluările creditului sunt incluse în matricea de tranziție a instituției externe de evaluare a creditului;

- (d) evaluările creditului nu se bazează sau se bazează parțial pe protecția nefinanțată furnizată de instituția însăși. În cazul în care o poziție se bazează, integral sau parțial, pe protecție nefinanțată, instituția tratează poziția respectivă ca și când ar fi o poziție care nu beneficiază de rating în vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru această poziție în conformitate cu secțiunea 3;
- (e) instituția externă de evaluare a creditului se angajează să publice explicații privind modul în care performanța expunerilor-suport afectează evaluarea creditului.

Articolul 270d

Utilizarea evaluărilor creditului

- (1) O instituție poate desemna una sau mai multe ECAI ale căror evaluări ale creditului să fie utilizate la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu acest capitol («ECAI desemnată»).
- (2) O instituție utilizează evaluările creditului aferente pozițiilor sale din securitizare în mod coerent și neselectiv și respectă, în acest scop, următoarele cerințe:
 - (a) instituția nu utilizează evaluările creditului efectuate de o ECAI pentru pozițiile sale în unele tranșe și evaluările creditului efectuate de o altă ECAI pentru pozițiile sale în alte tranșe din cadrul aceleiași securitizări, care pot să beneficieze sau nu de un rating efectuat de prima ECAI;
 - (b) dacă o poziție face obiectul a două evaluări ale creditului efectuate de ECAI desemnate, instituția utilizează evaluarea creditului mai puțin favorabilă;
 - (c) dacă o poziție face obiectul a cel puțin trei evaluări ale creditului efectuate de ECAI desemnate, se utilizează cele mai favorabile două evaluări ale creditului. Dacă cele mai favorabile două evaluări sunt diferite, se utilizează cea mai puțin favorabilă dintre acestea;
 - (d) o instituție nu solicită în mod activ retragerea ratingurilor mai puțin favorabile.

- (3) În cazul în care expunerile-suport ale unei securitizări beneficiază de o protecție a creditului eligibilă, totală sau parțială, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 4, iar efectul acestei protecții este reflectat în evaluarea creditului unei poziții din securitizare efectuată de către o ECAI desemnată, instituția utilizează ponderea de risc asociată cu respectiva evaluare a creditului. Dacă protecția creditului menționată în prezentul alineat nu este eligibilă în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 4, nu se ține seama de evaluarea creditului, iar poziția din securitizare este tratată ca o poziție ce nu beneficiază de rating.
- (4) Dacă o poziție din securitizare beneficiază de o protecție a creditului eligibilă în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 4, iar efectul acestei protecții a fost reflectat în evaluările creditului efectuate de către o ECAI desemnată, instituția tratează poziția din securitizare ca și când ar fi o poziție ce nu beneficiază de rating și calculează quantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 4.

Articolul 270e

Punerea în corespondență a securitizărilor

ABE poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să pună în corespondență, în mod obiectiv și coerent, nivelurile de calitate a creditului prevăzute în prezentul capitol și evaluările creditului relevante stabilite de toate instituțiile externe de evaluare a creditului. În sensul prezentului articol, ABE efectuează, în special:

- (a) o distincție între gradele de risc relative exprimate de fiecare evaluare;
- (b) ia în considerare factori cantitativi precum ratele de nerambursare sau de pierdere și performanța istorică a evaluărilor creditului efectuate de fiecare ECAI pentru diferite clase de active;
- (c) ia în considerare factori calitativi precum gama de tranzacții evaluate de ECAI, metodologia sa și semnificația evaluărilor creditului pe care le efectuează, în special dacă aceste evaluări țin seama de pierderile așteptate sau de prima pierdere în EUR, precum și de plata fără întârziere a dobânzilor sau de plata finală a dobânzilor;

- (d) urmărește asigurarea faptului că pozițiile din securitizare cărora le este aplicată aceeași pondere de risc pe baza evaluărilor creditului efectuate de ECAI prezintă grade de risc de credit echivalente.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

8. Articolul 337 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 337

Cerința de fonduri proprii pentru instrumentele care sunt poziții din securitizare

- (1) Pentru instrumentele din portofoliul de tranzacționare care sunt poziții din securitizare, instituția aplică pozițiilor sale nete, calculate în conformitate cu articolul 327 alineatul (1), o pondere egală cu 8 % din ponderea de risc pe care instituția ar aplica-o poziției din afara portofoliului de tranzacționare, conform părții a treia titlul II capitolul 5 secțiunea 3.
- (2) Atunci când determină ponderile de risc în sensul alineatului (1), o instituție poate estima probabilitatea de nerambursare și pierderile în caz de nerambursare pe baza unor estimări rezultate dintr-o abordare IRC a unei instituții căreia i s-a acordat aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul specific aferent instrumentelor de datorie. Această alternativă poate fi utilizată doar cu aprobarea autorităților competente, care se acordă dacă respectivele estimări îndeplinesc cerințele cantitative pentru abordarea IRB prevăzute la titlul II, capitolul 3.

În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite ghiduri privind utilizarea estimărilor probabilității de nerambursare și ale pierderilor în caz de nerambursare ca date de intrare atunci când aceste estimări se întemeiază pe o abordare IRC.

- (3) În cazul pozițiilor din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc suplimentară în conformitate cu articolul 247 alineatul (6), se aplică 8 % din ponderea de risc totală.
- (4) Instituția însumează pozițiile sale ponderate care rezultă din aplicarea alineatelor (1), (2) și (3), indiferent dacă acestea sunt lungi sau scurte, pentru a calcula cerința referitoare la fondurile sale proprii pentru acoperirea unui risc specific, cu excepția pozițiilor din securitizare cărora li se aplică dispozițiile articolului 338 alineatul (4).
- (5) În cazul în care instituția inițiatore a unei securitizări tradiționale nu îndeplinește condițiile necesare pentru transferul unei părți semnificative a riscului menționate la articolul 244, instituția inițiatore include expunerile-suport din securitizare în calculul său referitor la cerința de fonduri proprii, ca și cum aceste expuneri nu ar fi fost securitizate.

În cazul în care instituția inițiatore a unei securitizări sintetice nu îndeplinește condițiile necesare pentru transferul unei părți semnificative a riscului menționate la articolul 245, instituția inițiatore include expunerile-suport din securitizare în calculul său referitor la cerințele de fonduri proprii, ca și cum aceste expuneri nu ar fi fost securitizate și nu ține seama de efectul securitizării sintetice în scopul protecției creditului.”

9. Partea a cincea este eliminată.

10. *eliminat*

11. La articolul 457, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) cerințele de fonduri proprii pentru securitizare prevăzute la articolele 242-270a.”

12. Se introduce următorul articol 519a:

Raport

În termen de cel mult 2 ani de la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea dispozițiilor din partea a treia titlul II capitolul 5, prin prisma evoluției situației de pe piețele securitizărilor, **însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă**. În special, raportul evaluează impactul ierarhiei metodelor **și al funcționării modului de calcul al cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru pozițiile din securitizare**, prevăzute la articolul 254, asupra activităților de emitere și de investiții desfășurate de către instituții pe piețele securitizărilor din Uniune, precum și efectele acestora asupra stabilității financiare a Uniunii și a statelor membre. Raportul ține seama, de asemenea, de evoluțiile în materie de reglementare din cadrul forurilor internaționale, **în special de cele referitoare la standardele internaționale privind securitizările**.”

Articolul 2

Dispoziții tranzitorii referitoare la pozițiile din securitizare în sold

În ceea ce privește pozițiile din securitizare în sold la data prevăzută la articolul 3 alineatul (2), instituțiile pot continua să aplice dispozițiile prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 5 și la articolul 337 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 până la 31 decembrie 2019 în versiunea aplicabilă în ziua anterioară datei prevăzute la articolul 3 alineatul (2), cu condiția ca instituția:

- (a) să își notifice intenția de a aplica prezentul articol autorității competente până cel târziu la [data fixă];
- (b) să aplice prezentul articol tuturor pozițiilor din securitizare în sold pe care instituția le deține la data prevăzută la articolul 3 alineatul (2).

Articolul 3

Intrarea în vigoare și data aplicării

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică începând cu [data intrării în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele
